

UNIwersytet
PRZYRODniczy
W POZnanIU

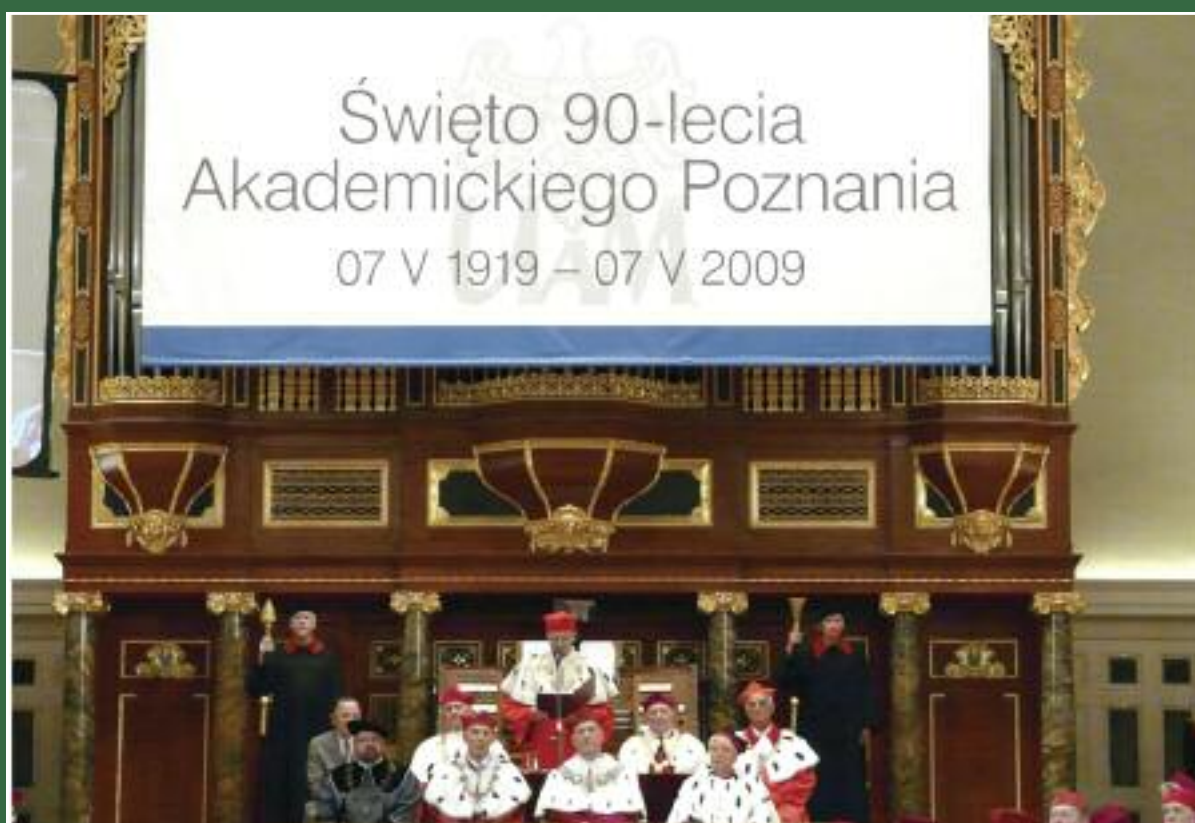

WIEŚCI AKADEMICKIE

CZASOPISMO UNIwersytetu PRZYRODniczego W POZnanIU

NR 5 – 6 (128 – 129)

MAJ – CZERWIEC 2009

Nasza Uczelnia dołączyła do rodziny Krewniaków

Certyfikat

Nr LK 102009

ŁAŃCUCH KREWNIAKÓW

OGÓLNOPOLSKA AKCJA SPOLECZNA

Niniejszy certyfikat poświadcza uczestnictwo
Uniwersytet Przyrodniczy
w Poznaniu

w ogólnopolskiej akcji na rzecz promocji Honorowego Krwiodawstwa
i Transplantacji w ramach kampanii społecznej **Krewniacy**
Kampania prowadzona jest przez Europejską Fundację Honorowego Dawcy Krwi

Witamy w rodzinie Krewniaków

Dziękujemy za wkład w budowę stabilnego systemu krwiodawstwa i krwiolecznictwa
oraz rozpowszechnianie idei Transplantacji

Prezes Europejskiej Fundacji Honorowego Dawcy Krwi
Marcin Boris Velinov

Warszawa, dnia

18.02.2009

W NUMERZE:

Krewniacy	II str. okładki
Dziewięćdziesiąt lat uniwersytetu w Poznaniu (<i>prof. Maria Mańka</i>)	2
Profesor Włodzimierz Grajek o nagrodzie Marszałka Województwa Wielkopolskiego (część 2)	5
Rektorzy w Marcecinie (<i>dr Cezary Beker</i>)	7
Z Senatu	8
Konferencja „Youth and Progress of Biology (<i>mgr Tomasz Trelka</i>)	10
Zespół Kierunków Studiów Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych w drugiej kadencji Państwowej Komisji Akredytacyjnej (<i>prof. Bogdan J. Wosiewicz</i>)	12
Szparagowe obrady 2009 (<i>mgr Anna Zaworska</i>)	14
NOWY PROFESOR: Profesor dr hab. Jacek Nowak	15
WIEŚCI 2008: Tablica pamięci prof. Józefa Dudy	16
Profesor dr Józef Duda – w 50. rocznicę śmierci (<i>prof. Henryk Kaszubiak</i>)	16
Kryzys finansowy a sektor rolniczy (<i>dr Wawrzyniec Czubak, Szymon Żimny</i>)	18
Sesja Uczelniana Kół Naukowych Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (<i>dr Hieronim Frąckowiak, dr Jarosław Sosnowski</i>)	23
Trzecia kadencja Państwowej Komisji Akredytacyjnej prawie na półmetku (<i>prof. Bogdan J. Wosiewicz</i>)	25
Pierwsza Majówka Wydziału Leśnego (<i>dr Zenon Pilarek</i>)	27
Jubileuszowo z piłką siatkową (<i>dr Wojciech Kowalkowski</i>)	28
Dzień Technologa Żywności (<i>Filip Żuk</i>)	29
Dni Akademickie Informatyki – IT Academic Day 2009 (<i>mgr Tomasz Kluza</i>)	30
1989 – rok wielkiego przełomu (<i>Ewa Strycka</i>)	31
Dietetyk potrzebny od zaraz – działalność Koła Naukowego Sekcji Dietetyków (<i>dr Magdalena Człapka-Matyasik</i>)	32
Burza gradowa nad R-SGD Przybroda (<i>mgr Filip Mazur</i>)	33
Zespół Trębaczy Myśliwskich „Venator” zdobywcą nagród na Festiwalu Muzyki Myśliwskiej w Olsztynie (<i>Piotr Pomostowski, Kamila Sońta</i>)	34
Dni Sportu UAM. Wyścig kolarski (<i>mgr Karolina Dopierala</i>)	35
Koszykarki Uniwersytetu Przyrodniczego (<i>mgr Karolina Dopierala</i>)	35
WIEŚCI 2008: Radosne spotkanie (<i>Tadeusz Feliński</i>)	36
Noc naukowców na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu (<i>dr Urszula Mojsiej</i>)	37
Agronomia 2009 (<i>Ewa Strycka</i>)	39
Akademickie Mistrzostwa Polski w Jeździectwie (<i>dr Marek Hyży</i>)	III str. okładki

WIEŚCI

AKADEMICKIE

miesięcznik

Wydawca:Uniwersytet Przyrodniczy
w Poznaniu**Przewodniczący Rady Programowej:**prof. dr hab. Jan Pikul
prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą**Redaktor naczelna:**Ewa Strycka
4est@up.poznan.pl**Adres redakcji:**60-637 Poznań, ul. Wojska Polskiego 28
wiesci.akademickie@up.poznan.pl**Wersja elektroniczna:**www.au.poznan.pl
www.up.poznan.pl**Skład i łamanie:**

perfekt sp.j.

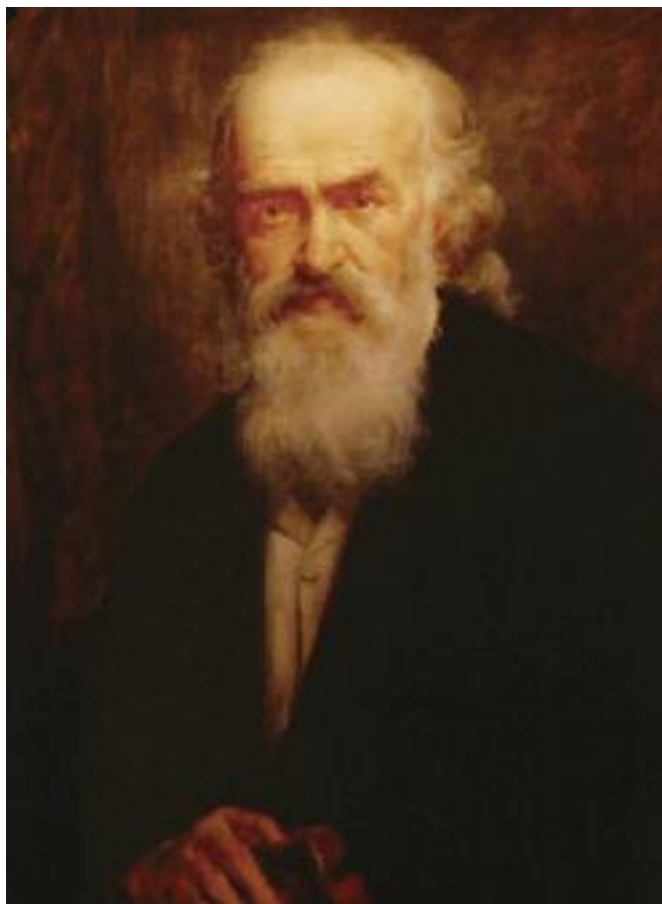
Druk:Zakład Graficzny
Uniwersytetu Przyrodniczego
w Poznaniu

Redakcja stara się zwracać materiały niezamówione i zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania nadesłanych tekstów oraz zmiany ich tytułów. Redakcja nie odpowiada za treść zamieszczanych reklam i ogłoszeń.

Dziewięćdziesiąt lat uniwersytetu w Poznaniu

Wkroczyliśmy w rok akademicki, który byłby dziewięćdziesiątym rokiem prowadzenia uniwersyteckich studiów rolniczych i leśnych w Poznaniu, gdyby nie zawierucha drugiej wojny światowej.

August hr. Cieszkowski (1814–1894), patron naszej Uczelni

Kolegium Cieszkowskich

Początki

Dzisiejszy Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, matka wszystkich poznańskich uczelni, miał w swej dziewięćdziesięcioletniej historii wiele nazw (Wszechnica Piastowska, Uniwersytet Poznański, Uniwersytet Ziem Zachodnich – w Warszawie, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza), podobnie jak nasza Uczelnia (Wyższa Szkoła Rolnicza, Akademia Rolnicza, Akademia Rolnicza im. Augusta Cieszkowskiego, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu), wywodząca się w Wydziału Rolniczo-Leśnego tego Uniwersytetu. Początki tej historii sięgają jednak wiele głębiej, bo do połowy XIX wieku, kiedy to grono świątłych i szlachejnych Wielkopolan podjęło starania o utworzenie w Poznaniu uniwersytetu.

Był wśród nich patron naszej Uczelni, August hrabia Cieszkowski (1814–1894), postać wybitna i intrygująca zarazem – filozof, ekonomista, społecznik, polityk, naukowiec, gospodarz. Człowiek, który 52 lata wypełnione pracą dla Ojczyzny i Wielkopolski przeżył w Wierzenicy koło Poznania. August Cieszkowski był wielkim rzecznikiem kształcenia społeczeństwa. Promował koncepcję „edukacji permanentnej”, czyli uzupełniania przez całe życie wykształcenia zdobytego w młodości. Dziś ta sama koncepcja sypła na nas wraz z dyrektywami unijnymi jako kształcenie ustawiczne. Nie sposób nie wspomnieć tu słów Wieszcza:

*Lecz wtenczas panowało takie oślepienie,
Że nie wierzono rzeczom najdawniejszym w świecie,
Jeśli ich nie czytano w francuskiej gazecie.*

Po wieloletnich (1843–1852) bezskutecznych staraniach posłów polskich w sejmie pruskim o powołanie do życia uniwersytetu w Poznaniu Cieszkowski w 1870 roku utworzył w Żabikowie Szkołę Rolniczą im. Haliny, która po trzech latach stała się Wyższą Szkołą Rolniczą, ale po kilku kolejnych latach chlubnej działalności została zamknięta przez zaborcę w 1876 roku. Do tradycji tej szkoły odwoływał się od początku Wydział Rolniczo-Leśny UP, a następnie nasza Uczelnia.

Okres Drugiej Rzeczypospolitej

Syn naszego Patrona, również August, zrealizował wolę Ojca i darował Uniwersytetowi Poznańskiemu folwark Żabikowo, który po parcelacji dostarczył funduszy na wybudowanie obecnego Kolegium Cieszkowskich.

Jesienią 1918 roku powstała Komisja Organizacyjna Uniwersytetu Polskiego w Poznaniu (zwana Komisją Uniwersytecką), pod przewodnictwem dr. Heliodora Święcickiego, późniejszego rektora Uniwersytetu i jego doktora *honoris causa*. Nieco później powstała Komisja Wydziału Rolniczego pod przewodnictwem prof. Bronisława Niklewskiego i Komisja Wydziału Leśnego z prof. Józefem Rivolim i prof. Aleksandrem Kozikowskim.

W kwietniu 1919 roku powołano do życia Wydział Filozoficzny, a 7 maja 1919 roku odbyła się uroczysta inauguracja pierwszego roku akademickiego Wszechnicy Piastowskiej. Wykładowcy pochodzili z Poznania oraz z innych miast Polski.

Wydział Rolniczo-Leśny powstał 6 sierpnia 1919 roku, a jego Rada rozpoczęła działalność 1 października. Studia były wtedy trzyletnie, prowadzone w systemie trymestralnym. Pierwszym dziekanem Wydziału, zlokalizowanego na Solaczu, został prof. Karol Malsburg (ostatni doktor *honoris causa* UP przed drugą wojną światową).

Mimo trudnych warunków pracy entuzjazm był wielki. Studenci zrzeszyli się w Kole Rolniczo-Leśnym (1919), które rozdzieliło się w 1920 roku na Koło Rolników i Koło Leśników. Wykłady prowadzili pracownicy Uniwersytetu oraz znakomici goście, jak prof.

Józef Rivoli

Brama prowadząca do Ogródu Dendrologicznego

Indeks (dawniej zwany książeczką legitymacyjną) z 1934 roku studenta Alfreda Borca

Władysław Szafer i prof. Józef Paczoski – twórcy ochrony przyrody opartej na prawdziwie naukowych podstawach.

W 1922 roku Uniwersytet nadał pierwsze doktoraty honorowe: Marii Curie-Skłodowskiej, Romanowi Dmowskiemu i Józefowi Rivolemu. Wśród plejady doktorów *honoris causa* UP dwóch związanych jest Wydziałem Rolniczo-Leśnym: Józef Rivoli i Józef Piłsudski.

Józef Rivoli, który w 1922 roku miał 84 lata, był wybitnym leśnikiem, współzałożycielem Wydziału Rolniczo-Leśnego w Poznaniu. Spoczywa teraz na cmentarzu solackim, sąsiadując symbolicznie ze śp. profesorem Jarosławem Maciejewskim, solidarnościowym rektorem UAM. Polskie Towarzystwo Leśne w zeszłym roku ustanowiło medal pod nazwą „Pro bono silvae” (dla dobra lasu), co było zawołaniem życiowym prof. Rivolego. Marszałek Józef Piłsudski uzyskał godność doktora *honoris causa* 10 listopada 1933 roku z inicjatywy rektora Stanisława Rungego, profesora Wydziału Rolniczo-Leśnego.

Od 1924 roku studia były czteroletnie, w systemie trymestralnym (do roku akademickiego 1948/1949).

W latach dwudziestych XX wieku powstawał Ogród Dendrologiczny (założony przez profesorów Rudolfa Boettnera i Konstantego Steckiego), który jest dziś naszą chlubą.

Były też trudne chwile – w 1926 roku powstała myśl, by zlikwidować studia leśne, szczęśliwie zaniechana dzięki energicznemu działaniu władz UP i Wydziału. Sytuacja powtórzyła się jeszcze w 1933 roku, ale i wtedy rektor oraz dziekan Wydziału zdolali obro-

nić Sekcję Leśną. W tym właśnie roku rozpoczął studia leśne mój Ojciec i kilku Jego przyjaciół. Indeks – zwany wówczas książeczką legitymacyjną – zawierał zdjęcie studenta, łaciński opis jego pochodzenia i kierunku studiów oraz polską informację na ten temat, a potem wpisy zaliczeń przedmiotów (fotografia powyżej).

Inauguracje były poprzedzane mszą św. w kaplicy zamkowej, po której profesorowie przechodzili w uroczystym pochodzie do Auli. Profesorowie Wydziału Rolniczo-Leśnego pełnili zaszczytne funkcje w międzynarodowych gremiach naukowych (prof. Tadeusz Chrzęszcz, prof. Julian Rafalski).

W 1935 roku uczniowie i współpracownicy postawili prof. Rivolemu pomnik przed Dworkiem Solackim, a było to już blisko wybuchu wojny.

Pod niemiecką okupacją

Już 11 września 1939 roku aresztowano pierwszych profesorów i rozpoczęła się grabież oraz niszczenie majątku Uniwersytetu, który ostatecznie okupant zamknął 21 września, burząc też pomnik prof. Rivolego. Wskutek deportacji i ucieczek wielu pracowników Uniwersytetu znalazło się w Generalnej Guberni. W rezultacie tych dramatycznych wydarzeń od 1940 roku zaczął działać w Warszawie tajny Uniwersytet Ziemi Zachodnich, w 1942 roku powstał tam Wydział Rolniczo-Leśny, którego wykładowcy pochodzili z Poznania oraz z SGGW.

Zdjęcie prof. T. Chrzęszcza wisi w uczelnianym muzeum (w dolnym rzędzie pierwsze od lewej)

Profesor T. Chrzęszcz, aresztowany przez gestapo, popełnił samobójstwo, by nie wydać współpracowników

Drewniana tablica upamiętniająca pomordowanych w czasie II wojny światowej studentów i absolwentów leśnictwa

Kopię pomnika prof. J. Rivolego, zniszczonego przez hitlerowców, odsłonięto w 1948 roku

Po drugiej wojnie światowej

Wiosną 1945 roku Wydział Rolniczo-Leśny wznowił swą działalność na Uniwersytecie Poznańskim. Podobnie jak po pierwszej wojnie światowej, zasilili go kadry z innych ośrodków akademickich: z Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie i Wydziału Rolniczo-Lasowego w Dublinach (Politechnika Lwowska). W tym okresie Radę Wydziału Rolniczo-Leśnego (niekompletną) sportretował akwarelą prof. Konstanty Stecki. Dziekanem był prof. K. Sucheccki, a jednym z członków rady docent Karol Zaleski, fitopatolog. Tu uczynię znowu uwagę *pro domo sua*, jako że osoba prof. Zaleskiego stanowi ogniwo sukcesji fitopatologicznej. Ojcem nauki o chorobach roślin jest Antoni de Bary, niemiecki fitopatolog z połowy XIX wieku. Jego uczniem był Józef Rostański, mistrz Bolesława Namysłowskiego, którego z kolei uczniem był Karol Zaleski, mistrz mego Ojca, Karola Mańki. Od Zaleskiego wywodzi się poznańska szkoła fitopatologii.

W 1948 roku odsłonięto kopię pomnika profesora Rivolego. W tym samym roku nastąpił podział na Wydział Rolniczy (ze studium ogrodniczym) i Wydział Leśny, a w 1951 roku powstała Wyższa Szkoła Rolnicza. Losy jej, splecione – jak zawsze – z dziejami kraju, były rozmaite. Powstawały nowe wydziały, ale były też wydarzenia dramatyczne. Wybór profesora Józefa Dudy na rektora (19 maja 1959 roku), nieuznany przez władze państwowe PRL, znalazł tragiczny finał w nagłej śmierci rektora elekta.

Od 1972 roku staliśmy się Akademią Rolniczą, w której historii zaznaczyła się krótka i dramatyczna kadencja rektora Wojciecha Dzieciolowskiego (wybranego w dniu zamachu na Papieża Jana Pawła II, 13 maja 1981 roku).

Collegium Maximum, główny budynek Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

W roku akademickim 1943/1944, kiedy Uniwersytet miał już 700 studentów i 108 wykładowców, nastąpiły aresztowania. Głęboko zakonspirowany prof. Chrzęszcz po aresztowaniu przez gestapo popełnił samobójstwo, aby nie wydać współpracowników, a studentka leśnictwa i zarazem sekretarka Wydziału, Krystyna Thielówna, zginęła obłana benzyną i podpалona przez gestapowców.

Straty wojenne wśród studentów i absolwentów leśnictwa, z których wielu było zaangażowanych w prace dla podziemnego państwa polskiego, upamiętnia tablica w Starym Kolegium Cieszkowskich. Duża tablica poświęcona zamordowanym przez niemieckiego okupanta pracownikom i studentom naszej Uczelni znajduje się też w Hotelu Asystenta, Studenta i Doktoranta „Sadyba”.

Uniwersytet Przyrodniczy dziś

Od 1996 roku patronem naszej Uczelni jest August Cieszkowski, a 11 kwietnia 2008 roku nosi ona nazwę: Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu.

Ze względu na tradycję Wydziału Rolniczo-Leśnego, z którego się wywodzimy, sercem byłam za nazwą Uniwersytet Rolniczo-Leśny. Teraz, kiedy jesteśmy Uniwersytetem Przyrodniczym, trzeba zauważyć, że nazwa ta pasuje do uczelni o naszym profilu, z jej ośmioma wydziałami i osiemnastoma kierunkami studiów. Prowadzimy bowiem badania i dydaktykę w zakresie czterech obszarów: ŚRODOWISKO, BIORÓŻNORODNOŚĆ, PODSTAWY GENETYKI I FIZJOLOGII oraz TECHNOLOGIA I BIOTECHNOLOGIA.

W ramach badań nad ŚRODOWISKIEM i jego ochroną prowadzimy unikatowe w skali europejskiej badania przepływu energii i materii pomiędzy powierzchnią ziemi i atmosferą, ważne z punktu widzenia globalnych zmian klimatu. Wypracowana u nas metoda oceny stanu ekologicznego wód płynących („makrofitowa metoda oceny rzek”), wdrażana do praktyki, należy do najlepszych w Europie. Przebudowa drzewostanów, prowadząca do kreowania stabilniejszych ekosystemów leśnych (bardziej odpornych na klęski żywiołowe), jest realizowana na wypracowanych u nas zasadach. Trwa też reintrodukcja ginących gatunków zwierząt (na przykład głuszca, bobra, wydry, żubra, wilka).

Badanie i ochrona BIORÓŻNORODNOŚCI zasada się na poznaniu oraz zachowaniu zasobów genowych roślin (na przykład jodły pospolitej w Sudetach) i zwierząt. Wciąż opisywane są nowe dla nauki gatunki mikroorganizmów, roślin i zwierząt (identyfikowane z reguły technikami molekularnymi).

PODSTAWY GENETYKI I FIZJOLOGII dotyczą mikroorganizmów, roślin, zwierząt i człowieka. Jest to najbardziej zbliżony do nauk podstawowych obszar – a wyniki badań służą produkcji roślinnej i zwierzęcej oraz zdrowiu ludzi. Mam tu na myśli aspekty biochemiczne i molekularne procesów życiowych, jak na przykład nowe enzymy i ich funkcje, przeciwutleniacze zmniejszające zagrożenia nowotworami i chorobami układu krążenia, strukturę i funkcję genomu zwierząt użytkowych.

Zwieńczeniem tych, czasem bardzo wyrafinowanych w zamyśle i metodyce badań, jest TECHNOLOGIA I BIOTECHNOLOGIA – tu zaliczamy nowe rasy zwierząt i odmiany roślin wytworzone na Uczelni, a także nowe, proekologiczne technologie produkcji roślinnej i zwierzęcej (zwłaszcza w układach zamkniętych).

Produkty roślinne i zwierzęce dają nam żywność wytwarzaną w procesach technologicznych – stale optymalizowanych i kontrolowanych. Jakość tej żywności badamy dziś nie tylko oceniając jej wygląd i zapach, ale za pomocą analiz instrumentalnych ogromnej czułości. Dość nadmienić, że można ocenić nie tylko stopień zepsucia produktu rynkowego, ale też występujące w nim celowe zafałszowanie.

Do tego działu zaliczam też po części ekosystemy leśne z ich ogromnym znaczeniem dla człowieka i z ich licznymi funkcjami, w tym także produkcyjną. Pierwszoplanowy produkt leśny, czyli drewno, jest przetwarzany na wiele sposobów, a od niedawna na drodze termo-chemicznej obróbki drewna można nawet otrzymywać „czarny dąb”, który niegdyś powstawał po wielowiekowym przelegiwaniu kłód dębowych w wodzie i zawsze był niezmiernie cennym surowcem. Drewno może również być materiałem, z którego się uzyskuje nanomateriały.

Tak to głęboka znajomość przyrody, jej procesów i praw służy nam do celów wpisanych od początku w rolniczo-leśną tradycję naszego Uniwersytetu. Spoglądam więc w przyszłość z nadzieją, że będzie ona dobra, że będzie dalej służyła rozwojowi kraju i pożytkowi człowieka.

prof. dr hab. Małgorzata Mańka, czł. koresp. PAN

Artykuł jest skróconą i zmodyfikowaną wersją wykładu inauguracyjnego, wygłoszonego przez prof. M. Mańkę w październiku 2008 roku pod tytułem „Od Wydziału Rolniczo-Leśnego Uniwersytetu Poznańskiego do Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu”

Profesor Włodzimierz Grajek o nagrodzie Marszałka Województwa Wielkopolskiego (część II)

W trzecim numerze „Więści Akademickich” poinformowaliśmy o tym, że prof. dr hab. Włodzimierz Grajek oraz jego współpracownicy z Katedry Biotechnologii i Mikrobiologii Żywności naszej Uczelni otrzymali nagrodę oraz czek na 100 000 złotych od Marszałka Województwa Wielkopolskiego w konkursie „i-Wielkopolska – Innowacyjni dla Wielkopolski” w kategorii „Innowacyjna Inwestycja”. Współlaureatem tej nagrody była firma „Paula”, której prezesem jest absolwent naszej Wszechnicy – mgr Adam Radaś. Profesor W. Grajek i jego zespół z Katedry oraz firma „Paula” wspólnie wdrożyli projekt naukowy (powstały na naszym Uniwersytecie pod kierunkiem właśnie prof. W. Grajka), doprowadzając do pojawienia się na rynkach światowych nowoczesnego produktu spożywczego.

W kwietniowym numerze „Więści Akademickich” przedstawiliśmy pierwszą część rozmowy z laureatem, prof. dr. hab. Włodzimierzem Grajkiem. Zgodnie z zapowiedzią dziś druga część wywiadu przeprowadzonego z Profesorem w końcu kwietnia tego roku.

Redakcja

Profesor W. Grajek
i nagroda Marszałka Wielkopolski

– Czy produkty innowacyjne, opracowane w Waszej Katedrze i wyprodukowane przez firmę „Paula”, za co obie strony otrzymały nagrodę Marszałka Województwa Wielkopolskiego, można nabyć w polskich sklepach?

WŁODZIMIERZ GRAJEK: Można, choć na początku były oferowane tylko za granicą, a dopiero później w Polsce. Najpierw produkty te ukazały w Stanach Zjednoczonych, potem w Europie Zachodniej, dopiero w końcu trafiły na rynek polski i są tu

bardzo intensywnie promowane. Dobra jakość jednak kosztuje. Nasze społeczeństwo, co wynika z uwarunkowań ekonomicznych, zwraca jednak uwagę przede wszystkim na cenę.

– Czy zainteresowanie nowymi produktami na świecie było duże?

W. G.: Trzeba powiedzieć, że firma „Paula” jest znana od lat z produkcji dobrej jakości suszy owocowych i warzywnych. Susze te były od tej firmy kupowane przez znane światowe koncerny spożywcze jako komponent produktów sprzedawanych pod ich marką. Nowa technologia produkcji suszy produkowanych metodą „puffingu” spotkała się z żywym zainteresowaniem wielu koncernów europejskich i amerykańskich. Były też oferty kupna licencji na korzystanie z patentów firmy „Paula”. Od dwóch lat innowacyjne produkty sprzedawane są przez tę firmę pod własną marką.

– Kto powinien się stać najważniejszą odbiorcą innowacyjnych produktów, opracowanych w Waszej Katedrze?

W. G.: Produkty te powinny absolutnie natychmiast wejść na rynek, zwłaszcza do szkół, tam, gdzie są dzieci, żeby zamiast chipsów czy słodkich batonów czekoladowych młodzież zjadała tak wspaniale wysuszone owoce i warzywa, pełne witamin i wszystkich czynników regulujących – to temat dla ministerstwa szkolnictwa. Stworzone przez nas produkty nie mają żadnych konserwantów, są absolutnie naturalne, bez żadnego chemicznego

„[...] Produkty te powinny absolutnie natychmiast wejść na rynek, zwłaszcza do szkół, tam, gdzie są dzieci, żeby zamiast chipsów czy słodkich batonów czekoladowych młodzież zjadała tak wspaniale wysuszone owoce i warzywa, pełne witamin i wszystkich czynników regulujących”

dotanku, wspaniała rzecz, bardzo smaczna. Aby uatrakcyjnić smaki, robi się różne mieszanki, na przykład do warzyw dodaje się koncentraty różnych soków owocowych i przypraw, powstają więc różne koktajle smakowe, bardzo oryginalne i zdrowe.

– Czy to już koniec pracy nad tym produktem? Możecie odpuścić?

W. G.: Temat jest nadal kontynuowany, jesteśmy zaledwie w połowie dzieła. Zakończyliśmy pierwszy etap pracy nad tym produktem: przede wszystkim w ogóle się on pojawił, obok niego zaś pewna wiedza naukowa, podnosząca jego wartość, oraz świadomość, że coś takiego istnieje i ma określone działanie dla organizmu ludzkiego. Idziemy teraz krok dalej.

– Co więc dalej będzie się działo w Katedrze?

W. G.: W kwietniu zostało utworzone konsorcjum naukowe, koordynowane przez prof. Józefa Korczaka, w celu przygotowania dużego projektu na konkurs Innowacyjna Gospodarka. W skład konsorcjum weszło kilka jednostek naukowych Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu oraz kilku partnerów zewnętrznych. Złożyliśmy projekt do ministerstwa i przeszliśmy pomyślnie przez pierwszą ocenę formalną. Istotą projektu jest stworzenie

Produkty powstałe dzięki współpracy Katedry Biotechnologii oraz firmy „Paula” można już spotkać w polskich sklepach

nowej gamy produktów, które mają z założenia ograniczać ryzyko zapadnięcia na kilka chorób cywilizacyjnych, będących plagą naszego społeczeństwa, jak choroby układu krążenia, otyłość, niektóre nowotwory, osteoporoza, dolegliwości związane z menopauzą i inne. Produkty te stworzymy od podstaw. Najpierw opra-

Susze owocowe i warzywne

cujemy technologię produkcji suszy z wybranych części roślin bogatych w aktywne składniki. Następnie dobierzemy odpowiednie nośniki, na które naniesiemy aktywne susze. Potem dodamy smak, zapach i barwę, wszystko ze składników naturalnych. Na końcu ukształtujemy strukturę i ostateczną postać produktu. Tak zaprojektowane produkty będą zupełnie nową ofertą rynkową. Jeśli uzyskamy dofinansowanie, w ciągu kilku lat powstaną zupełnie nowe produkty, których jeszcze nie ma na rynku światowym. Otworzy to nowe perspektywy przed polskimi firmami spożywczymi.

– Dlaczego takie badania są ważne dla Polski?

W. G.: Produkcją taką żywność, Polska miałaby szansę znaleźć się w samej światowej czołówce. Polskie rolnictwo jest dobrze rozwinięte, produktywnie, cieszy się na świecie dużym uznaniem i ma wysoką renomę. Polskie surowce i produkty żywnościowe mają doskonałą wartość żywieniową, zawierają bardzo mało zanieczyszczeń chemicznych, mają duże walory smakowe, są bogate w różne składniki aktywne. Należy jeszcze raz podkreślić nasze atuty – żywność polska jest dobra i ma dobrą opinię.

– Czy tylko Katedra Biotechnologii i Mikrobiologii Żywności naszej Uczelni weźmie udział w nowym projekcie, o którym Pan wspominał przed chwilą?

W. G.: Nie. W ten projekt wpisało się wiele katedr Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu naszego Uniwersytetu. Co najmniej trzy czwarte tego Wydziału bierze w nim udział. Gdy tylko z tym ruszymy, będzie to mogło promieniować na inne wydziały. Jeżeli bo-

„[...] Uważam, że ta tematyka badawcza powinna być jednym z priorytetów naukowych naszego Uniwersytetu. Możemy tu wykorzystać nasze dotychczasowe możliwości i tradycje naukowe, ale jednocześnie ta tematyka wprowadza nas w nowe dziedziny, między innymi związane z medycyną, co dla Uniwersytetu Przyrodniczego jest niezwykle ważne”

wiem będziemy poszukiwać surowców bogatych w składniki prozdrowotne, to bez wątpienia zostanie nawiązana współpraca i z Wydziałem Rolniczym, i Wydziałem Ogrodniczym, chociażby w zakresie tworzenia nowych odmian, szczególnie bogatych w te składniki. Potem można będzie myśleć o pracach genetycznych nad modyfikacją roślin, by pozyskać maksymalną koncentrację składników aktywnych. Jest to jest praca na długie lata. Znajdzie się też praca dla Wydziału Ekonomiczno-Społecznego. Potem kolejne... Osobiście uważam, że ta tematyka badawcza powinna być jednym z priorytetów naukowych naszego Uniwersytetu. Możemy tu wykorzystać nasze dotychczasowe możliwości i tradycje naukowe, ale jednocześnie ta tematyka wprowadza nas w nowe dziedziny, między innymi związane z medycyną, co dla Uniwersytetu Przyrodniczego jest niezwykle ważne. Jednym słowem ta tematyka napędza rozwój naukowy Uczelni.

– Kiedy otrzymacie odpowiedź z ministerstwa?

W. G.: Pod koniec sierpnia. Warto jednak powiedzieć, że niezależnie od rezultatu tego konkursu ta problematyka powinna być rozwijana i wspierana przez władze Uczelni. A jeden konkurs nie zamyka drogi do starania się o kolejne granty.

– Trzymamy więc kciuki za powodzenie oraz przychylną opinię władz! Dziękuję za rozmowę.

Z prof. dr. hab. Włodzimierzem Grajkiem rozmawiała Ewa Strycka

REKTORZY W MARCELINIE

Dwudziestego pierwszego maja 2009 roku na terenie Stacji Doświadczalnych Wydziału Ogrodniczego w Marcelinie odbyło się wyjazdowe posiedzenie Kolegium Rektorów miasta Poznania. To szacowne grono tworzą rektorzy ośmiu uczelni publicznych i kanclerz UAM. Gremium spełnia rolę opiniotwórczą w środowisku lokalnym, reprezentuje wspólne cele państwowych szkół wyższych i współdziała z miastem. Dlatego na posiedzenia, oprócz przedstawicieli nauki: prezesa Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk i prezesa Poznańskiego Oddziału PAN, są zapraszani reprezentanci władz miasta Poznania. Dobitym przykładem współdziałania jest wprowadzenie programu „Akademicki Poznań”. Obejmuje on wykłady prowadzone przez wybitnych naukowców i osobistości z całego świata (w październiku 2008 roku gościliśmy na naszej Uczelni prof. George’a Kvesitadze z Gruzji), stypendia dla studentów będących laureatami bądź finalistami ogólnopolskich olimpiad przedmiotowych, praktyki zawodowe w Urzędzie Miasta, nagrody za wyróżniającą pracę doktorską i magisterską. Miasto prowadzi także kampanię promocyjną Poznania jako ośrodka akademickiego, w którym warto studiować. Kolejną ważną inicjatywą przygotowaną przez Radę Aglomeracji Poznańskiej to powołanie Centrum Badania Aglomeracji Poznańskiej, które w ramach konsorcjum badaczy UAM, PP, UE i UP realizuje grant zamawiany: Funkcjonowanie i kierunki rozwoju Aglomeracji Poznańskiej.

Posiedzenie w Marcelinie było poprzedzone prezentacją osiągnięć doświadczalnych Wydziału Ogrodniczego przez dziekana prof. dr hab. Piotra Urbańskiego. W świat kultowego szparaga wprowadził zebranych wybitny znawca tego warzywa prof. dr hab. Mikołaj Knaflewski – laureat tegorocznej statuetki „Srebrne Szparagi”. Unikatową aeroponiczną uprawę pomidorów przedstawił pionier tej metody prof. dr hab. Andrzej Komosa (http://www.dailymotion.pl/video/x9etab_pomidory-na-marsa_tech). W holu dworku swoje najciekawsze edycje zaprezentowało Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego.

Na posiedzeniu JM rektor prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak (wiceprzewodniczący Kolegium Rektorów miasta Poznania) przedstawił obecną władzę i aktualną sytuację naszego Uniwersytetu. Jeżeli w przyszłości, w trakcie tej kadencji działania gremium, JM rektor UAM prof. dr hab. Bronisław Marciniak (przewodniczący Kolegium Rektorów miasta Poznania) wyraziłby chęć ponownego spotkania na naszej Uczelni, umożliwiłoby to zaprezentowanie innych wydziałów UP.

dr inż. Cezary Beker

Kolegium rektorów miasta Poznania

Rektorzy:

- prof. dr hab. Bronisław Marciniak (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza) – przewodniczący
- prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak (Uniwersytet Przyrodniczy) – wiceprzewodniczący
- prof. dr hab. inż. Adam Hamrol (Politechnika Poznańska) – wiceprzewodniczący
- prof. dr hab. Jacek Wysocki (Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego)
- prof. dr hab. Marian Gorynia (Uniwersytet Ekonomiczny)
- prof. dr hab. Jerzy Smorawiński (Akademia Wychowania Fizycznego im. E. Piaseckiego)
- prof. zw. Marcin Berdyszak (Akademia Sztuk Pięknych)
- prof. zw. Bogumił Nowicki (Akademia Muzyczna im. Ignacego Jana Paderewskiego)

Przewodniczący Kolegium Kanclerzy miasta Poznania:

- mgr Stanisław Wachowiak (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza)

Powitanie gości – rektor naszej uczelni, prof. G. Skrzypczak

Profesor M. Knaflewski, jeden z najsłynniejszych na świecie znawców szparagów

Zajęcia w terenie – przy hodowli szparagów (Marcelin)

Uczestnicy spotkania na stopniach zabytkowego pałacyku w Marcelinie

4 x fot. Anna Zaworska

Z S E N A T U

Ósme posiedzenie Senatu (29 kwietnia 2009 roku)

Uchwalenie zmian w *Regulaminie Studiów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu*

Po wręczeniu mianowań na stanowisko profesora nadzwyczajnego dr. hab. Janowi Kryszakowi oraz dr. hab. Stanisławie Szczepaniak Senat przystąpił do uchwalenia zmian w *Regulaminie Studiów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu*. Propozycje zmian przedstawiła Prorektor M. Kozłowska, motywując ich wprowadzenie tym, że na wszystkich kierunkach studiów obowiązują studia dwustopniowe, a „w niektórych zapisach regulaminu są takie sformułowania, które nie uwzględniają tego faktu”. Poza tym wprowadzono precyzyjność niektórych.

Mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego odbiera dr hab. Stanisława Szczepaniak

Omawiane tego dnia zmiany pozytywnie zaopiniował Samorząd Studencki oraz Senacka Komisja ds. Studiów, w imieniu której wypowiedział się prof. J. Korczak. Senacka Komisja ds. Statutowo-Regulaminowych głosem prof. M. Mańki zmiany zasadniczo zaakceptowała, z drobnymi jedynie uwagami.

Senat wszystkie propozycje zaakceptował, co wykazało bardzo zgodne głosowanie: za przyjęciem uchwały dotyczącej zmian w *Regulaminie studiów* 52 głosy były „za”, nikt nie był „przeciw”, nikt się też nie wstrzymał od głosu.

Zatwierdzenie *Regulaminu Rady Bibliotecznej*

Prorektor J. Pikul zaprezentował zebranyemu nowemu brzmieniu *Regulaminu Rady Bibliotecznej*, do którego wprowadzono korekty i uzupełnienia w stosunku do tego, co obowiązywało do tej pory (czyli do regulaminu zatwierdzonego przez Senat 20 czerwca 2007 roku). Po opinii Senackiej Komisji ds. Statutowo-Regulaminowych wykreślono z projektu *Regulaminu Rady Bibliotecznej* § 5, by jednocześnie przenieść te zapisy do *Regulaminu Biblioteki Głównej*. Po tej zmia-

nie Senat zgodnie zagłosował za przyjęciem uchwały nr 77/2009 w sprawie zatwierdzenia *Regulaminu Rady Bibliotecznej*: „za” głosowało 51 osób, nie było głosów przeciwnych i wstrzymujących się.

Zaopiniowanie *Regulaminu Wydawnictwa Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu*

Po drobnych korektach stylistycznych i redakcyjnych, zaproponowanych przez prof. M. Mańkę (w imieniu Senackiej Komisji ds. Statutowo-Regulaminowych), Senat zagłosował za przyjęciem uchwały w sprawie zaopiniowania *Regulaminu Wydawnictwa Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu*. Głosy „za” oddały 44 osoby, jedna się wstrzymała, nikt nie był „przeciw”, tym samym uchwała nr 78/2009 wejdzie w życie po zatwierdzeniu *Regulaminu* przez rektora.

Podjęcie uchwały w sprawie ustalenia kryteriów, o których mowa w § 77 ust. 5 i 6 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu*

Kryteria, o których mowa w § 77 ust. 5 i 6 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu*, dotyczą „ustalenia przez Senat kryteriów udzielania przez Rektora zgody nauczycielowi akademickiemu na dodatkowe zatrudnienie w ramach stosunku pracy u więcej niż jednego dodatkowego pracodawcy lub na prowadzenie działalności gospodarczej z jednym dodatkowym zatrudnieniem w ramach stosunku pracy oraz ustalenie przez Senat kryteriów podjęcia przez nauczyciela akademickiego, będącego organem jednoosobowym lub jego zastępcą, dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy lub na rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej” – jak to przedstawił dr C. Beker w imieniu Senackiej Komisji ds. Kadr Naukowych. Zarówno wspomniana Komisja, jak również Senacka Komisja ds. Studiów, Senacka Komisja ds. Organizacji i Rozwoju Uniwersytetu, Senacka Komisja ds. Statutowo-Regulaminowych oraz mgr W. Janik w imieniu NSZZ „Solidarność” przedstawili uwagi i propozycje zmian i poprawek.

Prorektor Cz. Szafrąński zaproponował, aby uwzględnić propozycje Senackiej Komisji ds. Kadr Naukowych, którą przedstawił wcześniej dr C. Beker (dodanie zapisu o „jednostkach naukowo-badawczych” w § 1 ust. 1 i 2), a po krótkiej wymianie zdań z prof. M. Świtońskim zgodził się wykreślić § 1 ust. 3, o co wnioskuje prof. M. Mańka w imieniu Senackiej Komisji ds. Statutowo-Regulaminowych (był to paragraf mówiący o tym, że „zakazem konkurencji nie jest objęte wykonywanie, w warunkach, o których mowa w ust. 1, działalności dydaktycznej w szkole wyższej, z którą Uczelnia zawarła umowę o współpracy”). Propozycja Senackiej Komisji ds. Studiów, by skrócić zapisy w § 2 ust. 1 i 2, również została zaakceptowana przez Prorektora Cz. Szafrąńskiego, podobnie jak drobne korekty stylistyczne zaproponowane przez Senacką Komisję ds. Statutowo-Regulaminowych.

W głosowaniu Senatorzy oddali 45 głosów „za” przyjęciem uchwały w sprawie ustalenia kryteriów, o których mowa w § 77 ust. 5 i 6 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu*; pięciu Senatorów wstrzymało się od głosu, żaden nie był „przeciw”.

Pozostałe uchwały Senatu

Po przerwie Senat 48 głosami „za” przyjął uchwałę w sprawie wykładni i interpretacji treści § 80 ust. 10 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu*, którą zaprezentował Prorektor Cz. Szafrąński, a potem wyraził zgodę na zawarcie umowy i zatrudnienie mgr. inż. Edwarda Warycha na stanowisko dyrektora Rolniczego Gospodarstwa Doświadczalnego Brody oraz przyjął protokół VII posiedzenia Senatu.

Komunikaty

Rektor G. Skrzypczak poinformował, że Prezydium Centralnej Komisji 27 kwietnia br. zatwierdziło przyznanie Wydziałowi Rolniczemu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu uprawnienia do habilitowania w dziedzinie nauk rolniczych – dyscyplina: inżynieria rolnicza, pogratulował też Dziekanowi WR. Następnie przypomniał, że rozpoczęły się prace nad przygotowaniem nowego dokumentu „obejmującego strategię rozwoju Uczelni na najbliższe lata”. Rektor poinformował, że Uniwersytet im. A. Mickiewicza organizuje obchody 90-lecia akademickiego Poznania, w których weźmie udział także nasza Uczelnia. Przekazał zebranim informację na temat zebrania Komitetu Obchodów 90-lecia Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, które odbędą się w listopadzie 2009 roku i zostaną powiązane z Dniem Patrona naszej Uczelni. Na koniec przedstawił projekt nowego logo Uniwersytetu Przyrodniczego, który niebawem zostanie dopracowany przez autora i na stałe zacznie funkcjonować w codziennym życiu Uczelni.

Prorektor J. Pikul poinformował o wynikach XXXVI edycji konkursu wniosków o granty Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. „Łącznie z naszej Uczelni złożono na XXXVI konkurs 84 wnioski, z których 28 uzyskało dofinansowanie (wskaźnik sukcesu 33,3%). Umowy na finansowanie naszych wniosków już podpisano. W poszczególnych wydziałach sytuacja przedstawia się następująco:

- z Wydziału Rolniczego złożono 17 wniosków, z których 5 otrzymało finansowanie
- z Wydziału Leśnego złożono 4 wnioski, 2 uzyskały finansowanie
- z Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt złożono 10 wniosków, 4 uzyskały finansowanie
- z Wydziału Technologii Drewna złożono 8 wniosków, 5 uzyskało finansowanie
- z Wydziału Ogrodniczego złożono 10 wniosków, 3 uzyskały finansowanie
- z Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu złożono 17 wniosków, 5 uzyskało finansowanie
- z Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska złożono 5 wniosków, 2 uzyskały finansowanie
- z Wydziału Ekonomiczno-Społecznego złożono 13 wniosków, 2 uzyskały finansowanie”.

Rektor G. Skrzypczak przekazał też miły komunikat o tym, że „Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej rozstrzygnęła konkurs na stypendia dla młodych uczonych na rok 2009 (tzw. program „Start”) [...] wśród [laureatów] jest Pan dr Dawid Szczepankiewicz z Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt. Opiekunem naszego laureata jest Pan prof. dr hab. Krzysztof Nowak”. Wiadomość ta została przyjęta oklaskami.

*Streszczenie obrad Senatu
na podstawie protokołu mgr. Wojciecha Grottela
sporządziła Ewa Strycka*

Dziewiąte posiedzenie Senatu (20 maja 2009 roku)

Podjęcie uchwały w sprawie utworzenia na Wydziale Ogrodniczym kierunku architektura krajobrazu na poziomie studiów II stopnia, z realizacją w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym oraz utworzenia na Wydziale Ogrodniczym kierunku architektura krajobrazu na poziomie studiów II stopnia, z realizacją w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym

Wprowadzenie do dyskusji nad tematami przedstawiła Prorektor M. Kozłowska. Wniosek Rady Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt przedstawiła Dziekan M. Szumacher-Strabel, a wniosek Rady Wydziału Ogrodniczego – Dziekan P. Urbański. Oba wnioski spotkały się z przychylną oceną (z kilkoma zaledwie drobnymi uwagami i sugestiami) Senackiej Komisji ds. Studiów, a zebrani w auli Kolegium Rungego Senatorowie niemal jednogłośnie je zaakceptowali.

Kolejne punkty obrad

Podjęto dwie uchwały: w sprawie warunków i trybu rekrutacji na stacjonarne i niestacjonarne studia I oraz II stopnia, a także uchwałę w sprawie warunków i trybu rekrutacji na stacjonarne i niestacjonarne studia doktoranckie – wszystkie na rok akademicki 2010/2011. Magister P. Urbański postulował, by zastanowić się nad dalszym sensem istnienia studiów niestacjonarnych drugiego stopnia, a z kolei prof. M. Świtoński postawił formalny wniosek o wprowadzenie do trzeciej z wymienionych uchwał (w sprawie warunków i trybu rekrutacji na stacjonarne i niestacjonarne studia doktoranckie) zmiany: by językiem obcym, z którego kandydaci muszą zdawać egzamin, został uznany tylko j. angielski. Magister P. Urbański był jednak przeciwnego zdania. Wniosek prof. M. Świtońskiego został przez Senat odrzucony.

Dziewiątym punktem obrad Senatu było rozpatrzenie *Sprawozdania Rektora z działalności Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu – Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu w 2008 roku*, czyli podjęcie siedmiu uchwał. Po długiej dyskusji Senat przyjął wszystkie uchwały, czyli: nr 88/2009 – w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego Uczelni za 2008 rok; nr 89/2009 – w sprawie oceny wyników realizacji planu rzeczowo-finansowego i udzielenia Rektorowi absolutorium z działalności fi-

Konferencja „Youth and

Niewątpliwie udział w konferencjach daje możliwość zapoznania się z badaniami prowadzonymi w różnych placówkach naukowych oraz pozwala je porównać do tych, jakie są prowadzone w Polsce. Międzynarodowa Konferencja „Youth and Progress of Biology” przeznaczona była dla studentów i doktorantów uczelni przyrodniczych i odbyła się we Lwowie w dniach od 12 do 15 maja 2009 roku. Bogata tematyka zagadnień biologicznych sprawiła, że organizatorzy podzielili ją na kilka sekcji, takich jak: „Botanika”, „Fizjologia roślin”, „Wprowadzanie nowych roślin” (Plants Introduction), „Biochemia”, „Ekologia”, „Mikrobiologia, wirologia i immunologia”, „Fizjologia człowieka i zwierząt”, „Biomedycyna”, „Biofizyka”, „Biologia komórki” oraz „Genetyka i biotechnologia”. Nasz Uniwersytet reprezentowało kilkanaście osób. Należy podkreślić, że w konferencji brali także udział studenci z Uniwersytetu Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie, Uniwersytetu Jagiellońskiego czy Uniwersytetu w Zielonej Górze. Jednak najsilniejszą grupą byliśmy

my – doktoranci z Wydziału Ogrodniczego (aż sześć osób z trzech różnych katedr). Choć większość z nas musiała pokryć z własnych pieniędzy udział w tej konferencji, to wyjazd należał do wyjątkowo udanych.

Długa jazda pociągiem była męcząca, ale widok pięknego miasta, jakim jest Lwów, zrekompensował trud podróży. Niezwykłe wrażenie zrobił na nas Narodowy Uniwersytet we Lwowie imienia Ivana Franco, będący organizatorem konferencji. Warto podkreślić, że jest to jeden z najstarszych uniwersytetów w Europie. Naszą szczególną uwagę wzbudziło muzeum zoologiczne posiadające tysiące różnych zwierząt, począwszy od owadów, a skończywszy na szkielecie wieloryba. Zadziwiający był doskonały stan eksponatów, jak chociażby doskonalą kolekcję wypchanych flamingów z 1823 roku.

Zwiedziliśmy Ogród Botaniczny należący do Uniwersytetu. Jest on podzielony na dwie części, starą, która mieści się tuż przy Uniwersytecie, oraz nową, położoną tuż za cmentarzem Łyczakowskim. W starej części zoba-

czyliśmy ponad 150-letnie szklarnie z kolekcją roślin doniczkowych, a wśród nich przedstawiciele rodzin: *Orchidaceae*, *Begoniaceae*, *Araceae*, *Dracaceae* i wiele innych, naszą szczególną uwagę jednak przykuła ponad 140-letnia *Dracaena umbraclifera*. Warto podkreślić, że jedna ze szklarni to stara kaplica, której dach przeszkłono; uprawia się w niej obecnie różne gatunki palm. Część dendrologiczna była zaniedbana, ale znajdował się w niej najstarszy rosnący na Ukrainie okaz *Taxus baccata*.

W nowej części Ogródu Botanicznego podziw wzbudziły trzy ogromne szklarnie, w których uprawia się rośliny z różnych stref klimatycznych. W jednej z nich na środku rośnie ogromny *Phoenix dactylifera*. Obok niego miejsce jest słabo wykorzystane, co niestety nie napawa optymizmem. Wokół szklarni zobaczyliśmy: kolekcję bylin, roślin cebulowych, ziół czy też dział systematyki roślin, z dość skromnymi jak na ogród botaniczny zbiorami. Imponujący był jednak młody okaz mamutowca olbrzymiego, bez oznak ja-

Z SENATU

Paweł Zmora (student IV roku biotechnologii) na IX posiedzeniu Senatu odebrał gratulacje za zdobycie II miejsca w Finale Regionalnym Konkursu „Studencki Nobel 2009”

nansowej Uczelni w 2008 roku; nr 90/2009 – w sprawie oceny działalności Uczelni w 2008 roku; nr 91/2009 – w sprawie zatwierdzenia rocznego sprawozdania Rektora z działalności Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu – Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu w 2008 roku; nr 92/2009 – w sprawie oceny działalności Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu za okres od 1 stycznia do 31 sierpnia 2008 roku (ten punkt obrad poddano głosowaniu tajnemu); nr 93/2009 – w sprawie oceny działalności Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu za okres od 1 września do 31 grudnia 2008 roku (głosowanie także było tajne); nr 94/2009 – w sprawie oceny działalności administracji centralnej Uczelni w 2008 roku.

Na IX posiedzeniu Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu uchwalono ponadto plan rzeczowo-finansowy naszej Uczelni na rok 2009, podjęto uchwałę w sprawie nieodpłatnego nabycia nieruchomości (z Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy w Poznaniu) o łącznej powierzchni 61,74 ha, położonych w obrębie Cerekwicy (gmina Rokietnica) oraz przyjęto protokół VIII posiedzenia Senatu z dnia 29 kwietnia 2009 roku.

Komunikaty

Rektor przekazał Senatorom następujące dwa komunikaty: o decyzji nadania przez Senat Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie tytułu doktora *honoris causa* prof. dr. hab. Andrzejowi Dubasowi, profesorowi naszej Uczelni. Uroczystość, o której społeczność osobno zostanie poinformowana, odbędzie się 19 czerwca w Krakowie. Druga informacja dotyczyła wyborów do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. Rektor zaapelował o aktywność w tym względzie oraz o rzetelne podejście do sprawy.

* * *

W wolnych głosach, wnioskach i interpelacjach członków Senatu dr hab. W. Olek zwrócił uwagę, że na stronach internetowych MNiSzW opublikowano ujednoczoną wersję wykazu „czasopism punktowanych” (który między innymi ma być wykorzystywany podczas oceny parametrycznej jednostek), na której jednak znalazły się czasopisma, które nie są „czasopismami naukowymi”, a są wymienione, znalazły się tam również czasopisma, które nie spełniają wielu kryteriów.

Streszczenie obrad Senatu na podstawie protokołu mgr. Wojciecha Grottela sporządziła Ewa Strycka

Progress of Biology”

kichkolwiek uszkodzeń mrozowych (co nas zdziwiło).

Wracając jednak do samej konferencji, to ku naszemu zaskoczeniu, mimo międzynarodowego jej charakteru, językiem, w jakim

Tomasz Trelka w sekcji „Wprowadzanie nowych roślin” uzyskali pierwsze miejsca. Wyróżnienia te są dla nas niezwykłą satysfakcją, biorąc pod uwagę to, że w konferencji brało udział kilkaset osób.

Czas spędzony we Lwowie był wyjątkowy, dlatego zachęcam studentów i doktorantów do udziału w tej konferencji w przyszłym roku.

mgr inż. Tomasz Trelka

odbywały się prelekcje, był ukraiński lub rosyjski, a stosunkowo niewielka część wystąpień odbyła się w języku kongresowym – angielskim. W większości wyniki naszych badań zaprezentowaliśmy w formie posterów, które wzbudziły duże zainteresowanie wśród uczestników konferencji. Owocem naszej pracy były dyplomy za najlepsze posterki: Ewelina Wojciechowska w sekcji „Ekologia”, Łukasz Janus w sekcji „Fizjologia roślin” oraz

W wolnych chwilach delektowaliśmy się wspaniałym ukraińskim jedzeniem, kosztując jednocześnie doskonałych rodzimych trunków, oraz zwiedzaliśmy Lwów, podziwiając liczne zabytki tego miasta, jak chociażby cmentarz Łyczakowski, Muzeum Narodowe, katedrę, ratusz czy operę, do której wybraliśmy się na *Cyrulika Sewilskiego*. Spacerowaliśmy po parku Stryjskim, jednym z najstarszych w Europie.

Zespół Kierunków Studiów Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych

w drugiej kadencji Państwowej Komisji Akredytacyjnej

(cz. 1)

Skończyła się już druga kadencja Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Warto chyba zestawić, przypomnieć i podsumować, czym się zajmował Zespół Kierunków Studiów Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych, ważny przede wszystkim dla uczelni prowadzących kierunki studiów z tego zakresu, do których należą głównie publiczne uczelnie rolnicze, choć dziś już nie tylko one.

W skład Zespołu Kierunków Studiów Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych na drugą kadencję (2005–2007) powołano pięć osób: prof. dr. hab. Andrzeja Filistowicza (AR Wrocław)¹, prof. dr. hab. Franciszka Rudnickiego (ATR Bydgoszcz), prof. dr. hab. Stefana S. Smoczyńskiego (UWM Olsztyn), prof. dr. hab. Bogdana J. Wosiewicza (AR Poznań) i prof. dr. hab. Jana Żelazo (SGGW Warszawa). Z tej grupy tylko prof. F. Rudnicki i prof. B.J. Wosiewicz byli członkami Komisji w poprzedniej kadencji. Na pierwszym posiedzeniu (21 stycznia 2005) na przewodniczącego Zespołu wybrano prof. dr. hab. Bogdana J. Wosiewicza. Sekretarzem Zespołu z ramienia Biura PKA była w tej kadencji najpierw mgr Janina Lewandowska (w roku 2005), a po jej przejściu na emeryturę funkcję tę sprawuje mgr Agnieszka Socha-Woźniak.

Zespół Kierunków Studiów Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych (2005–2007)

[od lewej stoją: prof. dr. hab. A. Filistowicz, prof. dr. hab. J. Żelazo, prof. dr. hab. B.J. Wosiewicz – przewodniczący, mgr A. Socha-Woźniak – sekretarz, prof. dr. hab. F. Rudnicki, prof. dr. hab. S.S. Smoczyński]

W kompetencji Zespołu Kierunków Studiów Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych jest aż 13 kierunków studiów²:

- I architektura krajobrazu
- II biotechnologia
- III leśnictwo
- IV ochrona środowiska
- V ogrodnictwo
- VI rolnictwo
- VII rybactwo
- VIII technika rolnicza i leśna
- IX technologia drewna
- X technologia żywności i żywienie człowieka
- XI weterynaria
- XII zootechnika
- XIII towaroznawstwo.

W kompetencji Zespołu są te studia na kierunku **biotechnologia** oraz **ochrona środowiska**, po których absolwenci uzyskują tytuły inżyniera lub magistra inżyniera. Pozostałe zaś, które dają absolwentom tytuły licencjata lub magistra, znajdują się w kompetencji Zespołu Kierunków Studiów Przyrodniczych. Kierunek **towaro-**

znawstwo jest w kompetencji dwóch zespołów, drugim jest Zespół Kierunków Studiów Ekonomicznych.

Choć kierunków jest aż 13, kilka z nich to kierunki zdecydowanie unikatowe. Na przykład **technologia drewna** oraz **rybactwo** są realizowane tylko w dwóch jednostkach, **leśnictwo** w trzech, a **weterynaria** w czterech. Dla porównania **ochrona środowiska** prowadzona jest w ok. 50 jednostkach (tych już ocenionych), a prowadzących do dyplomu inżynierskiego jest prawie 30 kierunków. W sumie w okresie dwóch kadencji Zespołowi udało się jednak ocenić wszystkie jednostki prowadzące wymienione wcześniej kierunki studiów, ale tylko tam, gdzie na tych kierunkach byli już absolwenci. Ocena sześciu kierunków, głównie **towaroznawstwa**, jest jeszcze w toku (choć wizytacje są już zakończone, a raporty z tych wizytacji przygotowane).

Zespół Kierunków Studiów Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych na samym początku kadencji poświęcił sporo czasu, aby wypracować

reguły pracy

mieszczące się w ogólnych zasadach pracy PKA, którymi się posilkował w dalszej działalności. Warto o niektórych wspomnieć.

Przyjęto, że **posiedzenia** Zespołu powinny się odbywać nie rzadziej niż raz w miesiącu, zwykle w czwartki między posiedzeniami Prezydium. Zespół dążył, aby nie było ich jednak więcej niż trzy na każde dwa miesiące. Terminy były ustalane z reguły ze sporym wyprzedzeniem. Warto jednak przypomnieć, że ten sam Zespół w pierwszej kadencji odbył jedynie 15 posiedzeń. Większość spraw starano się wówczas uzgadniać pocztą internetową (co oczywiście przyspieszało pracę, ale utrudniało wyartykułowanie niuansów i zwykle uniemożliwiało dobre przedyskutowanie wszystkich szczegółów).

Dużą wagę przywiązywaliśmy do ustalenia propozycji **składu zespołu oceniającego**. Na jego przewodniczącego proponowano z reguły członka Zespołu, który nie był jednak specjalistą z tego kierunku. W ten sposób kierunki oceniane były w podobnych składach osobowych. Członek Zespołu, specjalista z ocenianego kierunku, mógł wówczas występować w roli eksperta (tylko drugi ekspert był wtedy spoza PKA). Taka konstrukcja zespołu wizytującego okazywała się korzystna jeszcze z innych powodów. Przede wszystkim, i co warto podkreślić, przewodniczący pracował z reguły w środowisku na ogół sobie nieznanym, natomiast eksperci odwrotnie, pracują zawsze w środowisku zwykle dobrze sobie znanym. Dawało to przewodniczącemu możliwość pewnego tonowania sygnałów płynących od ekspertów (gdy były ewidentnie zbyt ostre) lub mocniejszego przedstawienia niektórych kwestii, nazbyt jednak słabo artykułowanych przez ekspertów. Ponadto doświadczony ekspert, członek PKA, z reguły szybciej i lepiej realizował swój raport cząstkowy (choć nie zawsze, niestety). Jako regułę przyjęto, aby przewodniczący zespołu oceniającego i eksperci nie byli z tej samej uczelni (nawet miasta), a eksperci z kolei by pochodzili z różnych ośrodków.

Propozycje **ocen akredytacyjnych** oraz **opinie o wnioskach** uczelni były przedstawiane na posiedzeniu Zespołu wraz z uzasadnieniem (także oceny pozytywnej) przez właściwego członka Zespołu. Materiały (propozycje ocen, wniosków i uzasadnienia) były z reguły wcześniej przygotowane i rozsyłane. Każdorazowo także rozsyłano pełne (!) raporty z wizytacji. Po szczegółowym zapoznaniu się z tymi materiałami, po dyskusji, często długotrwałej i drobiazgowej, Zespół wypracowywał swoje stanowisko w dyskusyjnej kwestii. W zdecydowanej większości spraw praktycznie

¹ Dziś część uczelni, z których się wywodzili członkowie Zespołu, przymuszana *de facto* zapisami ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym*, zmieniła już nazwę. I tak Akademia Rolnicza we Wrocławiu i Poznaniu są obecnie Uniwersytetami Przyrodniczymi, a Akademia Techniczno-Rolnicza w Bydgoszczy stała się Uniwersytetem Technologiczno-Przyrodniczym.

² Decyzja Nr 10/2006 r. Przewodniczącego Państwowej Komisji Akredytacyjnej z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie ustalenia wykazu kierunków studiów pozostających w kompetencjach poszczególnych zespołów kierunków studiów.

dyskutowaliśmy aż do uzgodnienia stanowiska. Oczywiście podczas ocen akredytacyjnych zawsze i tak odbywało się formalne głosowanie. W czasie opracowywania wniosków dotyczących uruchomienia kierunku studiów lub prowadzenia studiów na poziomie magisterskim, których nie opiniował wprost członek Zespołu, a jedynie ekspert zewnętrzny z tego kierunku studiów, bardzo ważną okazywała się recenzja wewnętrzna członka Zespołu. Eksperti zewnętrzni, zwłaszcza w opiniach negatywnych, często koncentrują się bowiem tylko na kwestiach najważniejszych, wystarczających do opinii negatywnej (na przykład istotne braki kadrowe), a pomijają kwestie pozostałe (na przykład bazę, w tym laboratoryjną i bibliotekę, koncepcję kształcenia, plan i program studiów, w tym praktyki, obsadę przedmiotów itd.). Przyjęte reguły mocno ujednoliciły zasady postępowania i ułatwiły pracę (także przewodniczącemu).

Warto zacząć od zbiorczego zestawienia

zakresu prac

Zespołu przez te trzy, niewątpliwie pracowite lata drugiej kadencji PKA. Rozpocznijmy od analizy **ocen jakości kształcenia**. Przeprowadzono ich łącznie 69 (tabela), najczęściej w drugim roku kadencji (42%). W jednym wypadku zaproponowano odstąpienie od oceny, a sześć jest jeszcze w toku (już po wizytacjach). Propozycje ocen przygotowuje Zespół powołany w trzeciej kadencji PKA.

Rok	Ocena			Razem
	pozytywna	warunkowa	negatywna	
2005	12	7	–	19
2006	25	3	1	29
2007	17	4	–	21
Ogółem	54	14	1	69

Oceny zaproponowane przez Zespół zawsze były przyjęte przez Prezydium, choć niekiedy po dłuższej dyskusji i większej liczbie pytań. Większość zaproponowanych ocen to **oceny pozytywne** (78%). **Oceny warunkowe** wynikały z pewnych zastrzeżeń kadrowych (i to z reguły merytorycznych, nie tylko formalnych, ilościowych), niekiedy z zastrzeżeń do koncepcji kształcenia (zbyt specjalnościowych lub/i z wychodzeniem poza kierunek), z niewystarczającej liczby godzin zajęć (zwłaszcza na studiach niestacjonarnych). **Negatywna** była tylko jedna ocena (1,5%), dotyczyła uczelni niepublicznej – głównie za brak bazy laboratoryjnej i technologicznej do realizacji ocenianego, wysoce technologicznego kierunku. W niektórych sytuacjach proponowano inną ocenę dla studiów pierwszego stopnia, a inną dla studiów magisterskich lub (częściej) inną dla studiów stacjonarnych, a inną dla niestacjonarnych. W tej kadencji nie sformułowano żadnej propozycji oceny wyróżniającej, choć dla dwóch kierunków takie wnioski były w Zespole mocno dyskutowane (jeden dla **ogrodnictwa**, drugi dla **biotechnologii**). W sumie w obu dotychczasowych kadencjach **zwizytowano i oceniono wszystkie kierunki studiów będące w kompetencji Zespołu**. Warto jeszcze pokazać (tabela) akredytację przez pryzmat grup uczelni.

Grupa uczelni	Ocena			Razem
	pozytywna	warunkowa	negatywna	
Państwowa	51	13	–	64
Niepubliczna	3	1	1	5
Ogółem	54	14	1	69

Zdecydowaną większość ocenianych kierunków w tej kadencji realizowały uczelnie publiczne (aż 92%). Wynikało to oczywiście z akredytowanych w tym okresie kierunków, kosztowniejszych w prowadzeniu, wymagających stosownej (i zwykle kosztownej) bazy dydaktycznej, laboratoriów, linii technologicznych, hali maszyn itp. W uczelniach niepublicznych zaś warto odnotować nieco większy odsetek ocen warunkowych i negatywnych (razem 40%).

Drugi nurt działalności to **opiniowanie różnorodnych wniosków** przedkładanych przez uczelnie. Wnioski dotyczyły nadawania uprawnień do kształcenia na nowo tworzonych uczelniach, kształcenia na poziomie studiów pierwszego stopnia na uczelniach już istniejących (publicznych i niepublicznych), kształcenia na poziomie studiów drugiego stopnia, a wcześniej jeszcze o przypisanie specjalności do kierunku studiów³ oraz wnioski o przedłużenie działalności uczelni.

Zespół opiniował tylko sześć wniosków o nadanie uprawnień do kształcenia na nowo tworzonych uczelniach. Wiązały się one oczywiście bezpośrednio z wnioskami o nadanie uprawnień do prowadzenia konkretnego kierunku studiów (na poziomie pierwszego stopnia). Najwięcej takich wniosków było w pierwszym roku tej kadencji, z czego dwie trzecie zostało zaopiniowane pozytywnie, pozostałe zaś negatywnie.

Wniosków o nadanie uprawnień do prowadzenia kształcenia na poziomie studiów pierwszego stopnia Zespół rozpatrywał w tej kadencji aż 52 (tabela), i znowu w pierwszym roku kadencji było ich najwięcej (aż 40%). Prawie dwie trzecie zostało zaopiniowane negatywnie. Główne zastrzeżenia dotyczyły braków kadrowych, koncepcji kształcenia (kształcenie specjalnościowe wychodzące poza kierunek studiów, braki godzin lub ważnych treści programowych, niewłaściwa obsada ważnych przedmiotów, zbyt mało przedmiotów inżynierskich, ćwiczeń) oraz poważnych braków w infrastrukturze dydaktycznej, potrzebnej do realizacji kierunku, zwłaszcza laboratoriów i pracowni specjalistycznych, a także laboratoriów technologicznych. Czasami poważne uchybienia dotyczyły biblioteki, wadliwej organizacji procesu kształcenia (przeladowane zjazdy na studiach zaocznych), pojawiały się też zastrzeżenia dotyczące organizacji i realizacji praktyk. Z reguły negatywna opinia o wniosku wynikała z więcej niż jednej ważnej przyczyny.

Zespół opiniował tylko trzy wnioski o nadanie uprawnień do kształcenia na poziomie studiów drugiego stopnia. Większość została zaopiniowana pozytywnie. Pozostałe dotyczyły przypisania specjalności do kierunku (głównie w pierwszym roku drugiej kadencji) oraz przedłużenia działalności uczelni, a także wznowienia kształcenia na kierunku (po uprzedniej ocenie negatywnej i stosownej decyzji ministra). Takich wniosków Zespół rozpatrywał tylko 11, większość z nich (sześć) zaopiniował pozytywnie.

Ostatnia tabela to podsumowanie działalności Zespołu, które obejmuje wszystkie rodzaje wniosków. Zasadniczo Zespół zaopiniował w tej kadencji 72 wnioski, przy czym prawie połowę z nich w pierwszym roku kadencji. Zmniejszenie liczby wniosków dotyczy wyraźnie malejącej liczby otwieranych nowych uczelni i uruchamianych nowych kierunków. Ponadto nie było już wniosków o przypisanie specjalności do kierunku. Uczelnie musiały to zrobić już dawno. Z opiniowanych wniosków ponad połowa uzyskała ocenę negatywną.

Wnioski o nadanie uprawnień do prowadzenia kształcenia na poziomie studiów pierwszego stopnia

Rok	Ocena		Razem
	pozytywna	negatywna	
2005	10	10	20
2006	6	13	21
2007	4	7	11
Ogółem	22	30	52

Rok	Ocena			Razem
	pozytywna	negatywna	warunkowa	
2005	19	15	–	34
2006	10	14	–	24
2007	5	6	–	11
Ogółem	34	35	1	70

Szerzej o pracy Zespołu w poszczególnych latach w kolejnym numerze „Więści Akademickich”.

prof. dr hab. Bogdan J. Wosiewicz
Tekst powstał na początku 2008 roku

³ Uprzednio studia w uczelniach zawodowych można było realizować w ramach specjalności.

Laureat prof. M. Knaflewski ze statuetką Srebrnych Szparagów

Szparagowa konferencja prasowa 2009 w Hotelu Rzymskim

4 x fot. Anna Zaworska

SZPARAGOWE OBRADY 2009

KONFERENCJA PRASOWA

Kolejna Szparagowa Konferencja Prasowa, zorganizowana przez Polski Związek Producentów Szparaga i Katedrę Warzywnictwa, odbyła się w Hotelu Rzymskim w dniu 5 maja 2009 roku. Obecnością swoją zaszczylicili ją przedstawiciele władz wojewódzkich, miasta Poznania, władz naszego Uniwersytetu, z JM rektorem prof. dr. hab. Grzegorzem Skrzypczakiem na czele, a także dziekanem Wydziału Ogrodnictwo dr. hab. Piotrem Urbańskim, prof. nadzw. Wyjątkowo licznie reprezentowane były stacje telewizyjne, radiowe i prasa. Najważniejszym punktem programu było wręczenie statuetki Srebrnych Szparagów, przyznawanej instytucjom i osobom szczególnie zasłużonym dla rozwoju produkcji i spożycia szparaga w naszym kraju. W tym roku Kapituła Związku podjęła decyzję o uhonorowaniu tym zaszczytnym wyróżnieniem prof. dr. hab. Mikołaja Knaflewskiego, który jest znanym na świecie ekspertem, od ponad 40 lat zajmującym się badaniami i promocją tego wykwintnego warzywa. Obecnie jest on przewodniczącym grupy roboczej „Asparagus” Międzynarodowego Towarzystwa Nauk Ogrodniczych. Professor Knaflewski podziękował Kapitulę za to wyróżnienie. Wyraził również wdzięczność władzom Uczelni i Wydziału za stworzenie możliwości prowadzenia badań naukowych. Słowa podziękowania skierował również do przedstawicieli mediów, bez których promocja szparaga wśród społeczeństwa nie byłaby możliwa. W dalszej części konferencji profesor w ciekawy i dowcipny sposób objaśnił przyczyny wyjątkowych właściwości szparaga i opowiedział o jego walorach prozdrowotnych, pokazał jego wypustki różnej barwy, grubości i długości, a także opowiedział o tym, jak rozpoznać świeże szparagi i jak je obrać, przygotowując do spożycia.

Potrawy do degustacji

Srebrne Szparagi

Po części informacyjnej kuchnia Hotelu Rzymskiego zaserwowała smaczne i elegancko podane potrawy ze szparagami (było ich w tym roku dokładnie 20), które wszyscy z apetytem degustowali.

Szczególnym uznaniem cieszyły się: *carpaccio* na marynowanych szparagach, szparagowa sakiewka z kurkami, szparagi zapiekane w szynce oraz sałatka szparagowo-owocowa.

mgr Anna Zaworska

XVI KONFERENCJA SZPARAGOWA

W dniu 17 marca 2009 roku Nowy Tomyl po raz kolejny gościł uczestników Konferencji Szparagowej. Została ona już po raz szesnasty zorganizowana przez Katedrę Warzywnictwa naszej Uczelni i Polski Związek Producentów Szparaga. Konferencja odbyła się w sali kinowej Miejskiego Domu Kultury, udostępnionej wraz z obsługą przez burmistrza Henryka Helwina, który z prezesem Polskiego Związku Producentów Szparaga Marianem Jakobsze dokonał oficjalnego otwarcia obrad. Konferencja miała charakter szkoleniowy. Jej celem było przekazanie najważniejszych informacji dotyczących m.in. doboru odmian, nawożenia, ochrony przed chwastami, chorobami i szkodnikami, a także niektórych kwestii ekonomicznych. Zagadnienia uprawowe omówili pracownicy Katedry Warzywnictwa: prof. Mikołaj Knaflewski, dr Alina Kałuże-wicz, dr Włodzimierz Krzesiński, a ekonomiczne dr Michał Trzęsowski z Katedry Ekonomii. W przerwie konferencji jej uczestnicy mogli zapoznać się z prezentowanymi na stoiskach materiałami do produkcji szparaga, takimi jak na przykład karpki czy folie do przykrywania wałów.

Sezon szparagowy potrwa prawie do końca czerwca, mamy więc możliwość delektowania się wykwintnym smakiem tego królewskiego warzywa. Zainteresowanie nim zarówno pracowników naukowych, jak i społeczeństwa jest duże. Dowodem tego jest organizowanie w najbliższym czasie w Marcelinie spotkania Kolegium Rektorów miasta Poznania, zakończenia XII Poznańskiego Festiwalu Nauki i Sztuki oraz zebrania plenarnego członków Komitetu Nauk Ogrodniczych PAN. We wszystkich tych spotkaniach Katedra Warzywnictwa będzie się dzieliła informacjami o szparagu jako roślinie, jego uprawie i prowadzonych nad nim badaniach.

mgr Anna Zaworska

Jacek Nowak urodził się w 1955 roku w Poznaniu. Jest absolwentem IV Liceum Ogólnokształcącego im. Komisji Edukacji Narodowej w Poznaniu, które ukończył w 1974 roku. W tym samym roku podjął studia na Wydziale Technologii Żywności Akademii Rolniczej w Poznaniu. Ukończył studia w 1979 roku z wyróżnieniem. Następnie studiował przez rok na Podyplomowym Studium Pedagogicznym i jednocześnie podjął pracę w Zakładzie Technologii Fermentacji i Biosyntezy Składników Paszowych w Instytucie Technologii Żywności Pochodzenia Roślinnego na stanowisku technologa, później asystenta stażysty i asystenta. W 1990 roku uzyskał stopień doktora nauk rolniczych, przygotowując pracę „Wpływ procesów fermentacji grzybowej na zmiany niektórych cech fizjologiczno-żywnościowych nasion soi i grochu” pod kierunkiem prof. dr. hab. Kazimierza Szabotko, wieloletniego szefa i przewodnika naukowego

W 2000 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych technologii żywności i żywienia, przedstawiając rozprawę habilitacyjną „Bakterie *Zymomonas mobilis* – mikroorganizmy alternatywne dla drożdży gorzelniczych”.

W 2003 roku dr hab. Jacek Nowak uzyskał stanowisko profesora nadzwyczajnego, a w grudniu 2007 Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał mu tytuł naukowy profesora nauk rolniczych.

Zainteresowania naukowe prof. Jacka Nowaka są skoncentrowane na produkcji prozdrowotnej żywności fermentowanej oraz zastosowaniu biotechnologii do przemysłowych procesów mikrobiologicznych. Wśród najważniejszych zagadnień badawczych można wymienić:

- Badania nad modyfikacją nasion roślin strączkowych w celu poprawienia ich cech żywieniowych:
 - zastosowanie procesów fermentacji grzybowej i procesów fermentacji bakteriami kwasu mlekowego (połączonych z ekstruzją), które pozwoliły uzyskać nowe produkty o obniżonych cechach gazotwórczości i wysokiej wartości odżywczej
 - opracowanie technologii fermentacji typu tempeh i zastosowanie jako surowca w tego typu fermentacji oprócz soi również grochu, fasoli i owsa
 - ocena wpływu procesów fermentacyjnych na wzrost bakterii jelitowych, w tym ocena ilości gazów wytwarzanych przez *Clostridium* w badaniach *in vitro*
 - ocena wpływu wybranych składników diety na aktywność bakterii jelitowych.
- Badania nad fermentacją etanolową prowadzoną z użyciem nowych mikroorganizmów (*Zymomonas mobilis*, *Kluyveromyces marxianus*) i nowoczesnych technik fermentacji (fermentacje ciągłe i z uinieruchomionymi komórkami), nowych surowców (takich jak topinambur czy konserwowana kukurydza) oraz sposobów przygotowania surowca do procesu fermentacji (ekstruzja i dodatkowa obróbka enzymatyczna), a także z zastosowaniem mieszanych kultur mikroorganizmów.
- Oczyszczanie ścieków przemysłu spożywczego drobnoustrojami termofilnymi i grzybami strzępkowymi.
- Nowe metody pomiaru aktywności metabolicznej mikroorganizmów z użyciem metod oceniających zmiany impedancji elektrycznej podłoża.

Wyniki swoich badań opublikował w ponad 190 pracach, z czego 58 to oryginalne prace twórcze. Wiele z nich ukazało się w renomowanych czasopismach naukowych, takich jak: „Acta Biotechnologica” (od 2005 roku „Engineering In Life Sciences”), „Food Microbiology”, „Biotechnology Letters”, „Nahrung”, „Bioresource Technology”, „Polish Journal of Food and Nutrition Sciences”, „Polish Journal of Environmental Sciences”, „Electronic Journal of Polish Agricultural Universities” (EJPAU).

Profesor Nowak wielokrotnie przebywał na stażach zagranicznych, przy czym najważniejsze były pobyty w Cornell University w USA: pierwszy raz w latach 1987–1988 przebywał na stypen-

dium Fulbrighta w laboratorium prof. dr. Keitha H. Steinkrausa, wybitnego specjalisty w dziedzinie fermentowanej żywności, drugi raz w roku 2003 w ramach stypendium OECD. Ten wyjazd z kolei był poświęcony badaniom zastosowania drożdży *Kluyveromyces marxianus* do obniżenia kwasowości ścieków pochodzących

Profesor dr hab. Jacek Nowak

z przemysłowych wytwórni kapusty kwaszonej.

W ramach badań związanych z procesami mikrobiologicznymi, zachodzącymi podczas oczyszczania wysoko-obciążonych ścieków przemysłu spożywczego, szczególnie miejsce w dorobku prof. J. Nowaka ma zastosowanie bakterii termofilnych. Prace te były prowadzone we współpracy z ośrodkami zagranicznymi i doprowadziły do przygotowania projektu „Enhanced, intelligent processing of food and related wastes using thermophilic population”, który uzyskał finansowanie w V Programie Ramowym UE. W projekcie brały udział zespoły z kilku państw europejskich.

Profesor Nowak jest promotorem dwóch prac doktorskich i blisko 70 prac magisterskich. Jest też mocno zaangażowany w program kształcenia studentów przyjeżdżających na nasz Uniwersytet w ramach programu Socrates – Erasmus. Jest autorem i kierownikiem modułu „Advances in Food Fermentation in Food Technology”, realizowanego w języku angielskim w ramach tego programu (14 jednostek ETCS), który był już siedmiokrotnie wybierany przez studentów zagranicznych, i modułu „Fermentation Technologies” (sześć punktów ECTS), który w tym roku był realizowany po raz trzeci.

Profesor Nowak jest promotorem dwóch prac doktorskich i blisko 70 prac magisterskich. Jest też mocno zaangażowany w program kształcenia studentów przyjeżdżających na nasz Uniwersytet w ramach programu Socrates – Erasmus. Jest autorem i kierownikiem modułu „Advances in Food Fermentation in Food Technology”, realizowanego w języku angielskim w ramach tego programu (14 jednostek ETCS), który był już siedmiokrotnie wybierany przez studentów zagranicznych, i modułu „Fermentation Technologies” (sześć punktów ECTS), który w tym roku był realizowany po raz trzeci.

W ramach programu Erasmus prowadził wykłady na Uniwersytecie Arystotelesa w Salonikach (Grecja) i na Uniwersytecie w Giessen (Niemcy) Od 2004 roku pełni funkcję pełnomocnika JM rektora ds. programu Erasmus – Mundus.

Profesor Nowak był członkiem Senatu Akademii Rolniczej (2005–2008), Senackiej Komisji ds. Budżetu i Finansów (1998–2000), Senackiej Komisji ds. Kadr Naukowych i Senackiej Komisji ds. Współpracy z Zagranicą (2005–2008). Na swoim Wydziale wielokrotnie uczestniczył w pracach Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej (w latach: 1993, 1995, 1998 i 2000) oraz Wydziałowej Komisji ds. Rozwoju Kadr (w latach 1996–2005), w latach 2003–2006 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu ds. Dydaktycznych w Instytucie Technologii Żywności Pochodzenia Roślinnego.

Profesor uczestniczy w pracach Polskiego Stowarzyszenia Stypendystów Fulbrighta (dwukrotnie członek Zarządu) i w Polskiej Federacji Biotechnologii (członek Zarządu). Jest także od wielu lat przewodniczącym komisji oceniającej okręgowy etap Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Żywności.

Za osiągnięcia w pracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej prof. Jacek Nowak był wielokrotnie nagradzany przez rektora naszej Uczelni. W roku 2002 został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Jego hobby to podróże po świecie i rowerem po okolicach Poznania. Wiele czasu spędza w ogrodzie przydomowym, który w 2002 roku w konkursie „Zielony Poznań” uznany został za najpiękniejszy tego typu ogród w Poznaniu i nagrodzony I nagrodą przez Prezydenta Miasta Poznania

Oprac. redakcja na podstawie materiałów dostarczonych przez prof. dr. hab. Jacka Nowaka

TABLICA PAMIĘCI PROF. JÓZEFA DUDY

W OBECNOŚCI RODZINY PROFESORA, LICZNYCH GOŚCI I PRACOWNIKÓW UCZELNI REKTOR PROF. ERWIN WĄSOWICZ 12 LUTEGO 2008 ROKU ODŚLONIŁ TABLICĘ PAMIĄTKOWĄ W BUDYNKU PRZY UL. SZYDŁOWSKIEJ 50, NOWEJ SIEDZIBIE KATEDRY MIKROBIOLOGII ROLNEJ. SYLWETKĘ I DZIAŁALNOŚĆ PROF. JÓZEFA DUDY PRZYPOMNIAŁ PROF. HENRYK KASZUBIAK, WIELOLETNI KIEROWNIK KATEDRY.

Michał Sójka

Profesor dr Józef Duda (1911–1959) – w 50. rocznicę śmierci

Profesor Józef Duda, twórca i kierownik Katedry Mikrobiologii Rolnej Wyższej Szkoły Rolniczej [obecnie Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu – przyp. red.], urodził się w 1911 roku w Skoczowie na Śląsku Cieszyńskim. Świadectwo dojrzałości uzyskał w 1931 roku i bezpośrednio po tym podjął studia na Uniwersytecie Poznańskim. Studiował biologię, specjalizując się w fizjologii roślin, pod kierunkiem wybitnego naukowca, jakim był prof. Bronisław Niklewski. Profesor Duda studiował też równoległe geografii.

Skromne warunki materialne zmusiły Go do przejścia przez studia o własnych siłach i korzystania jedynie doraźnie z pomocy materialnej „Bratniaka”, jak wówczas nazywano Towarzystwo Bratniej Pomocy, w którym Józef Duda aktywnie działał społecznie. Szukał różnych źródeł zarobkowania, głównie udzielał korepetycji. Godny zaznaczenia jest fakt, że dzięki wrodzonym zdolnościom, pracowitości i silnej woli trudne warunki bytowe nie przeszkodziły Mu w ukończeniu w 1936 roku studiów z wyróżnieniem *summa cum laudae*.

Józef Duda, jako magister, pozostał na Uniwersytecie Poznańskim, poświęcając się działalności naukowej i dydaktycznej. Był kolejno: asystentem wolontariuszem i asystentem Katedry Botaniki Ogólnej Uniwersytetu Poznańskiego. Prowadził tam swoje pierwsze prace badawcze oraz przygotował rozprawę doktorską, która w przededniu wybuchu drugiej wojny światowej była już na ukończeniu. W czasie wojny brał udział w tajnym nauczaniu na Zamojszczyźnie.

Zaraz po zakończeniu wojny Józef Duda wrócił na dawne stanowisko, a następnie, jako adiunkt, pracował w Katedrze Chemii Rol-

Odświeżenie tablicy poświęconej rektorowi elektowi, prof. J. Dudzie

Tablica zawieszona w siedzibie Katedry Mikrobiologii Rolnej

nej. Doktorat uzyskał na Uniwersytecie Poznańskim w 1946 roku. Trzy lata później, jako ówczesny doktor i adiunkt, podjął działalność dydaktyczną w zakresie mikrobiologii, obejmującą wygłaszanie wykładów i prowadzenie ćwiczeń. W 1950 roku opublikował swoją pierwszą pracę mikrobiologiczną.

Kilka dni po utworzeniu Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu na bazie Wydziałów Rolniczego i Leśnego Uniwersytetu Poznańskiego rozporządzeniem Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego z dnia 23 listopada 1951 roku powołano Katedrę Mikrobiologii Rolnej na Wydziale Rolniczym WSR.

Kierownictwo powierzono prof. Józefowi Dudzie, awansowanemu równocześnie ze stanowiska adiunkta na stanowisko zastępcy profesora. W 1954 roku Profesor uzyskał stopień docenta, a tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał w 1959 roku.

Józef Duda włożył wiele wysiłku i starań w utworzenie nowej Katedry, był niezmiernie pracowity i pełen entuzjazmu. Miał bardzo dużo obowiązków dydaktycznych. Zorganizował wykłady i ćwiczenia dla studentów Wydziałów: Rolniczego, Ogrodniczego, Zootechnicznego i Leśnego, przy zróżnicowanym programie nauczania. Zajęcia z mi-

krobiologii odbywały się także na studiach zaocznych. Profesor Duda wygłaszał wykłady i prowadził lub wizytował ćwiczenia, traktując te zajęcia z dużym zamilowaniem, nie tylko względem nauczanego przedmiotu, lecz także młodzieży. Swoją działalnością dydaktyczną wyszedł poza Wyższą Szkołę Rolniczą, prowadząc, prawie od samego początku istnienia Katedry, zajęcia z mikrobiologii ogólnej dla studentów biologii Uniwersytetu Poznańskiego.

Profesor Józef Duda wyposażył Katedrę w sprzęt ćwiczeniowy o wysokiej jak na owe czasy jakości. Zadbał też o zaopatrzenie studentów w odpowiednie dla nauczanego przedmiotu skrypty i podręczniki. Samodzielnie lub wspólnie ze swoim następcą, prof. Karolem Zodrowem, publikował kolejne ich wydania.

Dzięki inwencji prof. Dudy Katedra dysponowała dobrą aparaturą badawczą. W takich warunkach prof. Duda szybko nadal

Profesor Józef Duda

Katedrze profil naukowy. Niektóre badania były prowadzone przy współpracy z Instytutem Melioracji i Użytków Zielonych lub Katedrą Biochemii.

Główne zainteresowania naukowe prof. Dudy szły w kierunku fizjologii i ekologii drobnoustrojów. Prowadził głównie badania nad wytwarzaniem i aktywnością antybiotyków w warunkach glebowych oraz nad wytwarzaniem witaminy B₁₂ przez drobnoustroje, m.in. glebowe. Nie zabrakło też badań nad reagowaniem drobnoustrojów na pestycydy. Prace wykonywane w ramach wymienionych tematów miały raczej charakter pionierski

Przeprowadzone w Katedrze doświadczenia wykazały, że w warunkach glebowych,

w porównaniu z podłożami hodowlanymi, zjawisko antybiozy jest silnie ograniczone, ponieważ wytwarzanie antybiotyków jest ściśle uwarunkowane obecnością specyficznych substratów, a wytworzone mogą ulegać całkowitej inaktywacji.

W badaniach nad witaminą B₁₂ m.in. szukano w glebie zależności między jej poziomem a liczebnością drobnoustrojów i zawartością materii organicznej. Stwierdzono też, że szczególnie wysoki poziom B₁₂ w korzeniach roślin motylkowych wynika z obecności bakterii brodawkowych w okresie symbiozy.

Zwrócenie uwagi prof. Dudy na reagowanie mikroflory glebowej na pestycydy wyprzedziło rozwój prowadzonych wówczas w Polsce badań, co nastąpiło dopiero w połowie lat sześćdziesiątych XX wieku.

Józef Duda opublikował samodzielnie lub jako współautor kilkadziesiąt prac. Dorobek ten należy wysoko ocenić, szczególnie

gdy się zważy przerwę spowodowaną wojną oraz pełnię poświęcenia Profesora dla spraw organizacyjnych i społecznych.

Profesor poza pracami naukowymi opublikował wiele artykułów popularno-naukowych z mikrobiologii i fizjologii roślin. Popularyzacją wiedzy zajmował się też, działając w Towarzystwie Wiedzy Powszechniej.

W ramach towarzystw naukowych prowadził działalność naukową. Był czynnym członkiem Polskiego Towarzystwa Naukowego im. Kopernika; Polskiego Towarzystwa Botanicznego; Polskiego Towarzystwa Biochemicznego (był „członkiem założycielem”) i Polskiego Towarzystwa Mikrobiologów Wydziału Nauk Matematyczno-Przyrodniczych Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk oraz członkiem, a także redaktorem wydawnictw Komisji Nauk Rolniczych i Leśnych tego Towarzystwa.

Działalność organizacyjna prof. Dudy w Wyższej Szkole Rolniczej nie ograniczała się do Katedry Mikrobiologii Rolnej, wiele bowiem czasu poświęcił organizacji i rozbudowie tej uczelni. Taką postawą wyróżniał się już jako adiunkt. Uznawano, że to właśnie prof. Duda poniósł największe zasługi podczas organizowania budowy gmachu Chemii Rolnej. Gdy został kierownikiem Katedry, wszedł w skład władz uczelnianych. Początkowo sprawował funkcję prodziekana, a od 1954 roku – prorektora do spraw nauczania. Został też przez ministerstwo wytypowany do udziału w komisji utworzonej do pomocy w organizowaniu Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie. W 1954 roku, jako prorektor, zrewidował programy nauczania i przy-

czynił się do poszerzenia programów studiów magisterskich na Wydziale Rolniczym. Był współorganizatorem Studium Pedagogicznego i wystąpił z wnioskiem o reaktywowanie dawniej istniejącej Katedry Pedagogiki Rolnej.

W uznaniu zasług prof. Duda otrzymał odznaczenia państwowe oraz cztery nagrody Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego.

Na posiedzeniu Senatu Akademickiego Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu dnia 19 maja 1959 roku w tajnym głosowaniu prof. dr. Józefa Dudę wybrano na rektora Uczelni. Wybór ten nie odpowiadał intencjom organizacji partyjnej. Wytworzyła się atmosfera pomówień i nacisków. Profesor głęboko przeżywał to nieposzanowanie woli społeczności akademickiej. Krótko po wyborze, 2 czerwca 1959 roku, prof. Duda zmarł nagle, w wieku zaledwie 48 lat. Na posiedzeniu 1 lipca tego roku Senat uczcił pamięć zmarłego.

Profesor dr Józef Duda pozostał w pamięci środowiska akademickiego Poznania jako twórca nowego na Uczelni kierunku badawczego i dydaktycznego – mikrobiologii rolniczej, a także jako człowiek niestrudzonej pracy, prawy, odważny, życzliwy ludziom, budzący szacunek i sympatię.

*prof. dr hab. Henryk Kaszubiak
Artykuł opracowany na podstawie wspomnień pośmiertnych oraz zesztyłów jubileuszowych Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu*

Na VIII posiedzeniu Senatu (który się odbył 29 kwietnia 2009 roku) w części „Wolne głosy i wnioski” wystąpił mgr P. Urbański z apelem następującym:

„Panie Rektorze! Wysoki Senacie! [...] Tak się składa, że w przyszłym miesiącu mija 50. rocznica śmierci Rektora elekta prof. Józefa Dudy, który był demokratycznie wybranym Rektorem. Tak naprawdę nie śmierć przeszkodziła mu w objęciu stanowiska, lecz sprzeciw komunistycznych władz, co zresztą przypuszczalnie przyczyniło się do jego przedwczesnej śmierci. Według dzisiejszych standardów każdy z profesorów wybranych rektorem elektem byłby uważany po prostu za rektora. Wobec powyższego mam nadzieję, że wreszcie portret Rektora elekta, prof. Józefa Dudy, zawiśnie w Sali Senatu – pośród [portretów] pozostałych naszych rektorów [...]”

Redakcja

Sprawozdanie z panelu dyskusyjnego

Kryzys finansowy a sektor rolno-żywnościowy

Na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu 6 kwietnia 2009 roku odbył się panel dyskusyjny „Kryzys finansowy a sektor rolno-żywnościowy”. Zorganizowany został przez Studenckie Koło Naukowe Ekonomistów Agrobiznesu, działające przy Katedrze Ekonomii i Polityki Gospodarczej w Agrobiznesie Wydziału Ekonomiczno-Społecznego. Celem spotkania była wymiana poglądów dotycząca różnych aspektów poruszanego tematu, podanego licznie zebranej publiczności w formie dyskusji naukowej. Auditorium stanowili pracownicy i studenci Uczelni, głównie Wydziału Ekonomiczno-Społecznego, ale także Wydziałów: Leśnego oraz Hodowli i Biologii Zwierząt. Prelegentami byli pracownicy naukowcy Wydziału Ekonomiczno-Społecznego: prof. dr hab. Michał Sznajder, prof. dr hab. Walenty Poczta, dr hab. Wojciech Lis, prof. nadzw. Moderatorem spotkania był dr Wawrzyniec Czubak – opiekun Koła.

W swoim wystąpieniu prof. dr hab. Michał Sznajder zadał fundamentalne pytanie: „Co to jest kryzys i czy rzeczywiście się ujawnił?” Poruszył problem umiejętności i możliwości przewidywania zdarzeń gospodarczych, a także odniósł się do funkcjonowania sektora żywnościowego w Polsce w warunkach kryzysu.

Profesor Wojciech Lis przedstawił szerokie tło zagadnienia gospodarki i rynku w 2008 i 2009 roku, opisał niebezpieczne działania banków i firm hipotecznych. Powołując się na historyczne doświadczenia minionych kryzysów, zdefiniował możliwości ich przewyciężenia poprzez uruchamianie

mechanizmów pozostających w dyspozycji państwa, jak choćby polityka finansowa.

Wystąpienia panelistów zakończył referat prof. Walentego Poczty, który w pierwszej części wypowiedzi wyjaśniał przyczyny kryzysu w ogóle. Odnosząc się do

refleksji płynących z wcześniejszych referatów, przytoczył znane w teorii ekonomii i stosowane w praktyce gospodarczej sposoby wychodzenia z recesji, jak choćby politykę proponowaną przez Keynesa, chicagowską szkołę ekonomii, podejście nowej szkoły austriackiej. Druga część wypowiedzi wiązała się bezpośrednio z sytuacją w sektorze rolno-żywnościowym, gdzie jego specyfika implikuje odmiennosc zacho-

wań podmiotów rynku, jak choćby przymus konsumpcji, prawidłowość Kinga, prawo Engla. Jednym z istotnych elementów rzutujących na wpływ kryzysu na rynek żywnościowy jest członkostwo Polski w Unii Europejskiej. Otrzymane wsparcie zmniejsza presję kredytową, stwarzając efekt pewności i bogactwa.

Następnie wywiązała się dyskusja, która pozwoliła na zdefiniowanie interesujących wniosków i konkluzji. Uznano, że mamy kryzys, ale nie jeden. Po pierwsze, na świecie jest kryzys finansowy, wywołany kreacją pieniądza nie tylko przez banki, ale również przez instytucje parbankowe, na przykład fundusze hipoteczne. Po drugie, mamy do czynienia z kryzysem w sektorze rolno-żywnościowym, który w pewnym stopniu broni się sam poprzez sztywność popytu.

Poza merytorycznymi efektami trwającego ponad dwie i pół godziny spotkania warto wskazać, że przyjęta formuła panelu dyskusyjnego sprawdziła się w zetknięciu z nietłatwą tematyką kryzysu gospodarczego. Dzięki śmiałości poglądów panelistów oraz dyskutantów, odwadze w prezentowaniu swoich racji, prowokacji intelektualnej w pytaniach i odpowiedziach udało się stworzyć żywe forum wymiany myśli. W przekonaniu wszystkich uczestników niewątpliwym sukcesem było zbudowanie swobodnej atmosfery akademickiej dyskusji na najwyższym poziomie, najistotniejszej z punktu widzenia misji i celów uczelni.

dr Wawrzyniec Czubak
Szymon Zimny

DZIEWIĘCDZIESIĄT LAT UNIwersYTETU W POZNANIU

Odsłonięcie tablicy pamiątkowej na budynku PTPN w Poznaniu

Okolicznościowa wystawa w budynku Biblioteki Uniwersyteckiej

Opracowanie graficzne strony: Krystyna Madzińska, zdjęta: Ewa Strycka

DZIEWIĘDZIESIĄT LAT UNIWERS

Uroczysta msza św. w katedrze;
przemarsz rektorów ulicami miasta;
złożenie kwiatów pod pomnikiem
A. Mickiewicza;
uroczyste posiedzenie senatów
uczelni poznańskich oraz
zaproszonych gości

DZIEWIĘCDZIESIĄT LAT UNIWERSYTETU W POZNANIU

Piknik na placu Adama Mickiewicza

Sesja Uczelniana Kół Naukowych Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

W maju, zgodnie już z wieloletnią tradycją, studenci prezentują wyniki prac badawczych, które powstały w bieżącym roku akademickim w ramach działalności studenckiego ruchu naukowego. Miejszem spotkania liderów tej formy pozaprogramowej aktywności studentów jest otoczony pięknymi lasami i sąsiadujący z arboretum Ośrodek Naukowo-Dydaktyczny w Zielonce. Tegoroczna Uczelniana Sesja Studenckich Kół Naukowych, po raz pierwszy zorganizowana pod egidą Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, odbyła się 12 maja 2009 roku.

Komitet Organizacyjny sesji w trakcie przerwy w obradach – od lewej M. Pierzchlewicz, B. Marchwacki, mgr J. Bryś (Dział Studiów i Spraw Socjalnych), E. Porębska, P. Skoczyńska

Laureaci sesji podczas wręczania certyfikatów przez prorektor ds. studiów prof. M. Kozłowską, po prawej prof. F. Borówczak – przewodniczący jury

Obrady odbywały się w trzech Sekcjach: Przyrodniczej, Nauk Pozostałych i Technicznych oraz Sesji Posterowej. Najwięcej, bo dziesięć prezentacji przedstawiono w Sesji Przyrodniczej; z kolei w Sesji Nauki Pozostałych i Technicznych zaprezentowano sześć doniesień, a w Sesji Posterowej dziewięć posterów. Prezentacje

uczestników wnikliwie oceniali jury. W skład komisji oceniającej wchodził przedstawiciel wszystkich wydziałów:

- prof. dr hab. Franciszek Borówczak – Wydział Rolniczy
- dr inż. Paweł Strzebiński – Wydział Leśny
- dr inż. Jarosław Sosnowski – Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt
- dr inż. Edward Roszyk – Wydział Technologii Drewna
- dr hab. Barbara Szpakowska – Wydział Ogrodniczy
- dr hab. Zbigniew Krejpcio, prof. nadzw. – Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu
- dr Sławomir Szalata – Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska.

Należy podkreślić wysoki poziom naukowy prezentacji, które były przygotowane bardzo starannie, a osoby lub zespoły je wygłaszające potrafiły przekazać często w sposób oryginalny i niekonwencjonalny wyniki swoich badań. Przykładem może być utrzymana w konwencji opowieści kryminalnej rzecz pod tytułem „EM = Efektywne Mikroorganizmy = Efektywna modyfikacja środowiska zwacza???” , która zdobyła uznanie jury i zgromadzonego audytorium.

Podczas obrad sala konferencyjna była wypełniona przez uczestników sesji, między którymi odbywała się rzeczowa dyskusja i panowała życzliwa atmosfera z elementami zdrowej rywalizacji. Nad sprawnym przebiegiem sesji skutecznie czuwali prowadzący obrady: w Sekcji Przyrodniczej Emilia Podębska oraz Magdalena Pierzchlewicz (Kół Naukowe Młodych Menedżerów); w Sekcji Nauk Pozostałych i Technicznych Katarzyna Kordus-Socha oraz Joanna Nowaczyk z Koła Naukowego Technologów Żywności, a Sesji Posterowej przewodził Bartosz Marchwacki z Koła Naukowego Młodych Menedżerów.

Po zakończeniu prezentacji odbyły się, pod przewodnictwem prof. dr. hab. Franciszka Borówczaka, obrady jury. Komisja oceniająca ustaliła następujący ranking laureatów:

Sekcja Przyrodnicza

I miejsce

Adam Kasprzak z Koła Naukowego Leśników – Sekcja Ornitologiczna (opiekun naukowy dr inż. Tadeusz Mizera) za prezentację „Zimowanie gągoła (*Bucephala clangula* L) na Warcie i jeziorach Wielkopolski w latach 2004–2008”

II miejsce

Mateusz Rawski, Alicja Szczyrkowska, Jędrzej Sypniewski z Koła Naukowego Zootechników i Biologów – Sekcja Żywnienia Zwierząt Monogastrycznych i Amatorskich (opiekun naukowy dr inż. Damian Józefiak) za prezentację „Wpływ doustnego podawania probiotyków i prebiotyków na rozwój flory bakteryjnej przewodu pokarmowego żółwi czerwonołocich (*Trachemys scripta elegans*) na podstawie zmian jakościowych wody w akwariach”

III miejsce

Mariusz Lesiecki, Bartłomiej Marczewski, Filip Porzucek, Barbara Nowak, Paweł Zmora, Marcin Hejdysz, Filip Wolski, Marcin Pyrski, Andrzej Lewicki z Koła Naukowego Zootechników i Biologów – Sekcja Żywnienia Zwierząt Przeżuwających i Mikrobiologii Przewodu Pokarmowego (opiekunowie naukowcy: dr inż. Adam Cieślak, dr hab. Małgorzata Szumacher-Strabel) za prezentację „EM = Efektywne Mikroorganizmy = Efektywna modyfikacja środowiska zwacza???”

III miejsce

Patrycja Konieczna, Katarzyna Rybak, Magdalena Palczewska z Koła Naukowego Rolników – Sekcja Mikrobiologiczna (opiekun naukowy dr inż. Justyna Kłama): „Wpływ szczepionki Efektywnych

fot.: Bartosz Marchwacki i Jarosław Sosnowski

Uczestnicy – laureaci Sesji Uczelnianej Kół Naukowych Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

Mikroorganizmów (EM) na stopień porażenia pszenicy przez *Fusarium*”

Sekcja Nauki Pozostałe i Techniczne

I miejsce

Sylwester Wójkowski, Wojciech Chmielewski, Barbara Raba, Karol Pogorzelski ze Studenckiego Koła Naukowego Inżynierii Rol-

Na zakończenie obrad przewodniczący jury prof. dr hab. Franciszek Borówczak ogłosił wyniki. Wszyscy uczestnicy tegorocznej Uczelnianej Sesji Kół Naukowych otrzymali listy gratulacyjne podpisane i wręczone przez prorektor ds. studiów prof. dr hab. Monikę Kozłowską, a laureaci dodatkową gratyfikację – uroczyste wręczenie nagród, które nastąpi na spotkaniu w Sali Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Podczas obrad

Chwila odpoczynku

niczej (opiekunowie naukowcy: dr inż. Jacek Dach, dr hab. inż. Jacek Przybył) za prezentację „Podatność jednorazowych opakowań z sieci handlowych miasta Poznania na rozkład w procesie kompostowania”

II miejsce

Paweł Wachowiak, Andrzej Szała, Roman Paślawski również z Koła Naukowego Inżynierii Rolniczej (opiekunowie naukowcy: dr inż. Jacek Dach, dr hab. inż. Jacek Przybył) za prezentację „Wpływ dodatku innoculum na dynamikę wydzielania się biogazu w badaniach laboratoryjnych”

Sesja Posterowa

I miejsce

Agnieszka Nowak, Agnieszka Graclik, Małgorzata Romanów, Dominika Besler z Koła Naukowego Botaników w Poznaniu (opiekun naukowy dr inż. Wojciech Antkowiak) we współpracy z Kołem Naukowym Botaników Akademii Pomorskiej w Słupsku (opiekun naukowy dr Zbigniew Sobisz) za poster „Walory przyrodnicze ścieżki edukacyjnej »Droga na Wydmę«”

II miejsce

Paweł Zmora, Tomasz Wrzesiński z Koła Naukowego Studentów Biotechnologii „Operon” (opiekun naukowy dr inż. Piotr Dullin) za poster „Cytotoksyczność mutantu *Vibrio parahaemolyticus*”

Uczelniana Sesja Kół Naukowych to wpisane już w doroczny kalendarz imprez naszego Uniwersytetu święto studenckiego ruchu naukowego. Prorektor ds. studiów prof. dr hab. Monika Kozłowska otacza studencki ruch naukowy szczególną troską, interesując się osobiście przebiegiem przygotowań i uczestnicząc w Uczelnianej Sesji Kół Naukowych. Duży wkład w organizację i sprawny przebieg sesji wniósł Studencki Komitet Organizacyjny w składzie: Emilia Podębska, Magdalena Pierzchlewicz, Bartosz Marchwacki (Koło Naukowe Młodych Menedżerów), Katarzyna Kordus-Socha, Joanna Nowaczyk (Koło Naukowe Technologów Żywności) oraz Agnieszka Graclik z Koła Naukowego Zootechników.

Ponadto za wykraczające poza obowiązki służbowe zaangażowanie w przygotowanie materiałów konferencyjnych słowa podziękowania należą się dr. hab. Idzemu Siatkowskiemu, kierownikowi Zakładu Informatyki z Katedry Metod Matematycznych i Statystycznych, oraz mgr inż. Joannie Bryś z Działu Studenckich Spraw Bytowych za wiele cennych inicjatyw i ogromne zaangażowanie. Koordynował całe przedsięwzięcie dr hab. Hieronim Frąckowiak – Pełnomocnik Rektora ds. Studenckich Kół Naukowych.

Troska władz uczelni i władz wydziałów o rozwój studenckiego ruchu naukowego – mimo ograniczonych środków finansowych – dobrze rokuje i pozwala mieć nadzieję, że zgodnie z tradycją za rok w Zielonce odbędzie się kolejna sesja.

*dr hab. Hieronim Frąckowiak
dr inż. Jarosław Sosnowski*

Wydać by się mogło, że Państwowa Komisja Akredytacyjna dopiero co została wpisana w system naszego szkolnictwa wyższego, a tu już jej trzecia kadencja, i to tym razem dłuższa, bo czteroletnia, zbliża się szybko do półmetka. Minęło już półtora roku tej kadencji. Warto chyba pokusić się o opis jej działalności w ostatnim okresie. Zapewne każdego zainteresuje

skład komisji

w trzeciej kadencji. Została powołana² praktycznie w pełnym składzie. W dniu 4 stycznia 2008 roku Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. dr hab. Barbara Kudrycka wręczyła akty powołania 78 osobom, przypisując je jednocześnie do 11 zespołów. Na przewodniczącego PKA powołano dr. hab. **Marka Rokiego**, profesora SGH w Warszawie, a także senatora RP. Zostało jedynie miejsce dla sekretarza PKA oraz przewodniczącego Parlamentu Studentów RP, który wchodzi w skład PKA i jej Prezydium z mocy ustawy. Na sekretarza Komisji powołano, ale dopiero z końcem stycznia tego roku, dr. hab. **Mieczysława Waclawa Sochę**, profesora Uniwersytetu Warszawskiego, który pełnił tę funkcję także w poprzedniej kadencji.

Warto podkreślić, że skład Państwowej Komisji Akredytacyjnej został zmieniony. Tylko 14 powołanych osób (około 20%) było członkami PKA w drugiej kadencji, a tylko dziewięć (nieco ponad 10%) pracowało także w pierwszej kadencji. W kilku zespołach nie pozostał nikt z poprzedniego składu (ZKS Humanistycznych, ZKS Społecznych i Prawnych, ZKS Przyrodniczych), w kilku zespołach została jedna osoba ze starego składu. W ZKS Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych z poprzedniego składu powołano dwie osoby, obie zresztą ze składu pierwszej kadencji. Zmiany kadrowe trwały przez cały ubiegły rok. Ponad 10% członków PKA zwróciło się do Ministra o odwołanie. Takie odwołanie jest możliwe, ale wyłącznie na wniosek Prezydium PKA. Ten zapis w art. 48 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym* jest ważnym gwarantem niezależności Komisji od Ministra. Jako argumenty uzasadniające odwołanie pojawiły się: stan zdrowia, zmiany w zatrudnieniu, wybór do organów jednoosobowych uczelni i inne. Przynajmniej w kilku (w rozmowach kularowych) pojawił się jednak wątek dużego obciążenia pracą w Komisji, częste i długie posiedzenia zespołów, wyjazdy akredytacyjne i związane z tym obszerne opracowania itp. Prezydium PKA podejmowało (w głosowaniu tajnym) decyzje umożliwiające ich odwołanie, a składy niektórych zespołów uzupełniono. Warto zasignalizować, że nastąpiły także zmiany wśród przewodniczących zespołów. Aktualny skład PKA można znaleźć na jej stronie internetowej (www.pka.edu.pl).

Pierwszym zadaniem powołanych zespołów był wybór (spośród siebie) przewodniczących, a tym samym jednocześnie członków Prezydium. W pierwszym posiedzeniu (11 stycznia 2008 roku) brał udział przewodniczący PKA, który zgłosił kandydaturę prof. dr. hab. Bogdana J. Wosiewicza na przewodniczącego Zespołu. W tajnym głosowaniu, w którym udział wzięło sześć osób (ale tylko pięć głosów ważnych) kandydat uzyskał pięć głosów. Tym samym przewodniczącym Zespołu Kierunków Studiów Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych w kadencji PKA od 2008 do 2011 został prof. dr hab. **Bogdan J. Wosiewicz**.

Trzecia kadencja Państwowej Komisji Akredytacyjnej prawie na półmetku¹

Professor
dr hab. Bogdan J. Wosiewicz

W tej kadencji odbyły się już trzy
posiedzenia plenarne

Komisji. Pierwsze, w dniu nominacji, jeszcze przed powołaniem sekretarza PKA, stanowiło *de facto* tylko wprowadzenie wraz z informacjami o procedurach i najbliższych pracach. Wybrano wówczas prof. dr hab. Danutę Strahl (trzecia kadencja w PKA) na wiceprzewodniczącą PKA.

Drugie posiedzenie plenarne odbyło się po niespełna półrocznym okresie działalności PKA (12 czerwca 2008 roku). Wybrało wtedy drugiego wiceprzewodniczącego PKA, którym została prof. dr hab. Anna Zielińska-Głębocka. Jej obowiązki dotyczą spraw międzynarodowych, zwłaszcza europejskiego obszaru akredytacyjnego. Zmieniono także *Statut PKA*. Trzy istotniejsze nowości warto tu zasignalizować. Przyjęto, że kolejną ocenę w wypadku uzyskania oceny wyróżniającej przeprowadza się po ośmiu latach (dotąd sześciu), a po upływie sześciu lat przy ocenie pozytywnej, o ile oczywiście nie zaistnieją przesłanki do przeprowadzania ich wcześniej. Przyjęto także, że w szczególnie uzasadnionych

sytuacjach przewodniczącym zespołu oceniającego może być także ekspert, ale tylko taki, który był w poprzednich kadencjach członkiem PKA. Dotychczas przewodniczącym zespołu oceniającego mógł być wyłącznie członek PKA. Zapisano też, że w wypadku wydania oceny pozytywnej na okres krótszy niż sześć lat lub oceny warunkowej uchwała wskazuje uchybienia wymagające usunięcia oraz określa termin powtórnej oceny. Przy takiej powtórnej ocenie może być zarządzona kolejna wizytacja, ale nie musi. Dotąd przy ocenie pozytywnej na skrócony okres obowiązywała standardowa procedura z przygotowaniem raportu samooceny i przeprowadz-

niem wizytacji. Pozostałe zmiany w zapisach statutowych dotyczyły głównie dostosowania całego tekstu do wprowadzonych zmian. W trakcie posiedzenia przekazano wiele ważnych informacji o jej bieżącej działalności. Przewodniczący PKA poinformował o zbliżającym się spotkaniu Prezydium PKA z Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. dr hab. Barbarą Kudrycką, o przygotowywanym ozdobnym certyfikacie dla uczelni, potwierdzającym uzyskaną ocenę akredytacyjną (projekt opracowany przez dobrego grafika), który w zmniejszonej formie może być wkładką do dyplomu ukończenia studiów. Sekretarz PKA mówił głównie o osiągnięciach PKA dotyczących współpracy zagranicznej (w tym organizacji konferencji europejskich instytucji akredytacyjnych w Krakowie – maj 2008). Profesor dr hab. Danuta Strahl – wiceprzewodnicząca PKA – omówiła przede wszystkim kwestie doskonalenia prac Komisji, wskazywała na przesuwanie akcentów podczas akredytacji w kierunku analizy działań uczelni wpływających na doskonalenie jakości kształcenia oraz problemy akredytacyjne związane z tworzącą się krajową strukturą kwalifikacji. W czasie posiedzenia odbyła się także dyskusja plenarna, choć niezbyt żwawa i przygotowana. Zauważalny wkład wnieśli członkowie ZKS Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych. Podczas tego posiedzenia zaprezentowano wydawnictwo³ ukazujące działalność Państwowej Komisji Akredytacyjnej w latach 2005–2007, opracowane przez mgr Barbarę Wojciechowską – dyrektor Biura PKA wraz z zespołem. Wydawnictwo zawiera podstawowe wiadomości o zadaniach Komisji i jej ówczesnym składzie, opis organów Komisji i ich kompetencji, informacje o ekspertach i procedurze ich powoływania oraz informacje o Biurze PKA, jego składzie i obiegu dokumentów. Omówiono tam ocenę jakości kształcenia, samą procedurę akredytacji, kryteria i skalę ocen, dalej dla obu kadencji przytoczo-

¹ Tekst jest skróconą wersją prezentacji autora w Klubie Profesorów w dniu 19 czerwca 2009 roku.

² Zarządzeniem Nr 3 Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 stycznia 2008 roku w sprawie powołania Państwowej Komisji Akredytacyjnej (Dz.U. MNiSW, Nr 1, poz. 3).

³ *Działalność Państwowej Komisji Akredytacyjnej w latach 2005–2007. II kadencja*. Oficyna Wydawnicza ASPRA-JR, Warszawa 2008, opracowane przez Barbarę Wojciechowską wraz z zespołem w składzie: Łukasz Wiater, Wojciech Wrona oraz Izabela Kwiatkowska-Sujka.

no dane statystyczne dotyczące ocenianych uczelni i kierunków studiów oraz poddano analizie wydane oceny. Druga część publikacji dotyczy opiniowania wniosków uczelni, samej procedury oceny oraz analizę wyników tego opiniowania (z rozbiorem na kadencje i poszczególne zespoły). Omówiono także opiniowanie aktów prawnych (tryb i zakres opinii), współpracę z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, konferencjami rektorów (zwłaszcza KRASP) i ze środowiskowymi komisjami akredytacyjnymi oraz współpracę międzynarodową w obszarze akredytacji szkolnictwa wyższego. Istotne są także załączniki do tej publikacji. Oczywiście wszystkie wymienione uchwały, zawarte w omawianej publikacji, a także inne oficjalne dokumenty Komisji są stale dostępne na stronie internetowej PKA.

Trzecie posiedzenie plenarne odbyło się po roku pracy Komisji (22 stycznia 2009 roku). Przede wszystkim podsumowywało działalność PKA w pierwszym roku III kadencji (2008). Wyniki prac poszczególnych zespołów przedstawiali ich przewodniczący, prezentując syntetycznie przyznane oceny akredytowanym kierunkom studiów, akcentując przyczyny ocen warunkowych i negatywnych. Pełne opracowania działalności zespołów zostaną wkrótce opublikowane w wydawnictwie PKA oraz udostępnione na stronie internetowej Komisji. Tam zatem można się będzie zapoznać szczegółowo także z działalnością Zespołu Kierunków Studiów Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych w poprzednim roku. Podsumowania działalności PKA w 2008 roku, w tym wyników zewnętrznej oceny Komisji, dokonał jej przewodniczący – dr hab. Marek Rocki, wspierany przez wiceprzewodniczącą – prof. dr hab. Danutę Strahl, oraz sekretarza PKA – dr hab. Mieczysława W. Sochę. Podczas tego posiedzenia dokonano kolejnych istotnych zmian w *Statucie PKA*, dotyczących przede wszystkim utworzenia komisji etyki (spośród członków PKA)⁴ oraz taką **Komisję Etyki PKA** wybrano. Na posiedzeniu odbyła się bardzo konstruktywna dyskusja plenarna, dotycząca wszystkich ważnych kwestii dla Komisji i całego szkolnictwa wyższego. Aktywność dyskutantów potęgowała z pewnością obecność Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego – prof. dr hab. Barbary Kudryckiej, z grupą (wysokiej rangi) współpracowników. Pani minister wzięła zresztą udział w tej dyskusji. Warto przytoczyć, że w ocenie ministra: „PKA to lustro, w którym odbija się polskie szkolnictwo wyższe”. Dopelnieniem tego posiedzenia plenarnego był wykład dr hab. Ewy Chmieleckiej na temat prowadzonych intensywnie prac dotyczących krajowych ram kwalifikacji, problemu istotnego, rewolucjonizującego w konsekwencji nasze szkolnictwo wyższe, dzięki odejściu od kształcenia w ramach kierunków studiów na rzecz pewnych (prawdopodobnie ośmiu) obszarów kształcenia na poziomie wyższym, ale za to z wyraźnym zdefiniowaniem po każdym

etapie kształcenia (po studiach licencjackich czy inżynierskich, po magisterskich oraz po doktoracie) osiąganego wiedzy, nabywanych umiejętności i wykształczanych postawach.

Warto odnotować także

inne zmiany

w Komisji. Od połowy czerwca ubiegłego roku biuro Państwowej Komisji Akredytacyjnej zmieniło swoją siedzibę, choć nie zmieniło adresu. Mieści się teraz na II piętrze (uprzednio na piętrze III) w tym samym budynku na ul. Żurawiej 32/34 (00-515 Warszawa). Jest to już czwarta siedziba PKA, nareszcie o przyzwoitym standardzie i bez ciasnoty.

W PKA w połowie 2008 roku powołano sześciuosobowy roboczy **Zespół ds. Kryteriów Oceny Jakości Kształcenia**, opiniujący dla przewodniczącego i prezydium sprawę dotyczące oceny jakości kształcenia, w obszarze zainteresowań różnych (więcej niż jednego) zespołów kierunków studiów. W wyniku prac tego Zespołu powstały trzy ważne dokumenty:

- Uchwała Nr 501/2008 Prezydium PKA z 3 lipca 2008 r. w sprawie **kryteriów oceny planów studiów i programów nauczania** (zastąpiła uchwałę Nr 95/2007).
- Decyzja Nr 9/2008 Przewodnego PKA z dnia 10 czerwca 2008 r. w sprawie **ustalenia wykazu kierunków studiów pozostających w kompetencjach poszczególnych zespołów kierunków studiów** (zmieniająca Decyzję Nr 10/2006).
- Uchwała Nr 828/2008 Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie **kryterium oceny spełnienia wymagań w zakresie minimum kadrowego** (zmieniająca uchwałę Nr 617/2007).

Zespół opracował i wdraża (od 2009 roku) proces ewaluacji zespołów wizytujących. Opracowano specjalną ankietę (dziewięć pytań zamkniętych i pięć otwartych), wysyłaną na uczelnię po wizytacji. Wyniki ankietyzacji będą analizowane i dyskutowane na posiedzeniach plenarnych. Otrzymało już ok. 100 odpowiedzi.

W PKA powołano ostatnio (w drugim kwartale 2009 roku) kolejny roboczy **Zespół ds. polityki informacyjnej i relacji z otoczeniem**. Zespół opracował zasady publikacji syntezy raportu powizytacyjnego, obejmującej informacje kluczowe dla sformułowanej oceny końcowej. Publikowana synteza będzie odnosiła się do prowadzonych studiów i ich organizacji, minimum kadrowego, badań naukowych (zwłaszcza w obrębie ocenianego kierunku studiów), wewnętrznego systemu zapewnienia jakości, bazy dydaktycznej kierunku oraz spraw studenckich. Synteza będzie publikowana na stronie internetowej PKA po uprawomocnieniu się oceny.

Państwowa Komisja Akredytacyjna w dniu 23 stycznia 2009 roku uzyskała na pięć lat

status Pełnego Członka ENQA

czyli **European Association for Quality Assurance in Higher Education**. Zgodność procesu akredytacyjnego z europejskimi standardami została potwierdzona w toku zewnętrznej oceny dokonanej przez panel niezależnych ekspertów europejskich, po przygotowaniu przez Komisję obszernego **raportu samooceny** i pomyślnie odbytym audycie w dniach 5–8 października 2008 roku. W wyniku tych poczynań PKA 15 kwietnia 2009 roku została przyjęta do **European Quality Assurance Register in Higher Education (EQAR)**, założonego wspólnie przez kilka europejskich stowarzyszeń aktywnych w dziedzinie zapewnienia jakości kształcenia na poziomie uczelni. Celem **EQAR** jest dostarczenie jasnych i rzetelnych informacji o funkcjonujących w Europie instytucjach zapewnienia jakości oraz zwiększenia przejrzystości systemów zapewnienia jakości funkcjonujących w europejskim systemie szkolnictwa wyższego.

Na koniec warto zwrócić uwagę, że opublikowane ostatnio założenia do nowelizacji ustawy **Prawo o szkolnictwie wyższym**⁵ postawią przed PKA nowe, poważne

problemy i wyzwania

Komisja ma zmienić nazwę na: **Polska Komisja Akredytacyjna**, pełnić funkcję urzędu niezależnego od administracji państwowej (s. 20) i wydawać decyzje (s. 22). Decyzje PKA o negatywnej jakości kształcenia mają skutkować wstrzymaniem rekrutacji na negatywnie oceniony kierunek (s. 20). Postuluje się ograniczenie liczby kadencji do dwóch (s. 31), a w połowie kadencji (dla zapewnienia ciągłości pracy) ma nastąpić wymiana połowy członków. Bierne prawo wyborcze utracą osoby osiągające 70 rok życia (s. 31), obowiązywać ma zakaz łączenia wielu funkcji, a ich wykaz będzie udostępniony w jednolitej bazie danych (s. 31). Przewiduje się także zapewnienie parytetu udziału kobiet (s. 31).

PKA ma prowadzić dwa rodzaje ocen (s. 21): **programową** – podobną do obecnie realizowanej, ale ukierunkowaną na efekty kształcenia, oraz **instytucjonalną** – dotyczącą podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni (a nie kierunków). Ocenie PKA poddane mają być także studia doktoranckie (s. 19) i wszystkie formy „kształcenia przez całe życie” (studia podyplomowe oraz inne, krótsze formy kształcenia).

Odniesień do PKA jest w tym dokumencie znacznie więcej, ale omówienie i ustosunkowanie się do nich wymaga odrębnego potraktowania.

prof. dr hab. inż. Bogdan J. Wosiewicz

⁴ Tekst jednolity Statutu PKA, uchwalonego 13 października 2005 roku w związku ze zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 27 lipca 2005 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym* wraz ze zmianami wprowadzonymi uchwałami z dni: 23 listopada 2006 roku, 27 listopada 2007 roku, 12 czerwca 2008 roku oraz 12 czerwca 2008 roku, jest dostępny na stronie internetowej Komisji.

⁵ [Por.:] *Założenia do nowelizacji ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki* [dostępna na stronie MNiSW od 15 czerwca 2009 roku].

Pierwsza Majówka Wydziału Leśnego

Gości powitał dziekan wydziału prof. R. Gornowicz

Zagrał „Venator”

W programie majówki był m.in. spacer po Ogrodzie Dendrologicznym

Doktor T. Maliński opowiadał o historii Ogrodu i ciekawych okazach przyrodniczych, które tam można podziwiać

Chętni mogli się wspinać na skrzynki od pepsy-coli

Skorzystał z tego jeden z muzyków „Venatora”

Kończyło się to jednak zawsze tak samo

Tradycyjne zawody w rzucie toporem do tarczy

Można było postrzelać z łuku

11 x fot. Ewa Strycka

Szesnastego maja bieżącego roku na terenie Ogrodu Dendrologicznego Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu odbyła się Pierwsza Majówka pracowników (wraz z rodzinami) i studentów Wydziału Leśnego. Inicjatorem spotkania w „tak pięknych i niepowtarzalnych okolicznościach przyrody” był dziekan wydziału prof. Roman Gornowicz, a pomagali mu pracownicy ogrodu, z jego kierownikiem dr. inż. Tomaszem Malińskim na czele, oraz jak zawsze niezawodni studenci.

Impreza rozpoczęła się po południu od krótkiego przemówienia dziekana, który zapewnił, że chciałby, aby tego typu spotkania towarzyskie weszły na stałe do kalendarza wydziałowego. Ich celem ma być poznanie się trochę ze strony innej niż tylko zawodowa oraz większa integracja środowiska leśników naszej Uczelni.

Niestety, nieprzyjemnego psikus sprawiła pogoda, która jakby czekała na ten dzień z obfitymi opadami, te jednak potrzebne były wiosennej przyrodzie. Całe szczęście, że dla leśników pogoda jest tylko bardzo dobra lub dobra – my trafiliśmy na tę drugą.

Uczestnicy majówki chronili się przed deszczem w obszernych namiotach

Dzieci natychmiast znalazły dla siebie zajęcie: zabawę ze szczeniakiem, który dzielnie znosił niepokojącą pogodę, deszcz i pieszczoty maluchów

Mimo to część osób zrezygnowała z przybycia na to miłe spotkanie właśnie z uwagi na aurę. A szkoda, bo organizatorzy zapewnili dach nad głową w postaci namiotów,

grillowane jedzenie, ciasta, kawę, herbatę i napoje chłodzące z cieszącym się największą popularnością piwem na czele. Przygotowano także bardzo atrakcyjne konkursy: wchodzenie na skrzynki od pepsy-coli z asekuracją (rekordzista wszedł na wszystkie, a było ich dwadzieścia), strzelanie z łuku, rzut toporem do tarczy i dla najmłodszych rzut piłeczkami do kosza. Było dużo zabawy, ale podszytej emocjami, jakie zawsze towarzyszą rywalizacji sportowej. Oprawę muzyczną spotkania zapewnił zespół sygnalistów myśliwskich „Venator”.

Dodać trzeba, że w miarę upływu czasu pogoda stawała się coraz bardziej przyjazna i pod koniec nawet pojawiło się słońce. Ponadto, jak to bywa na takich spotkaniach, odbywało się wiele rozmów „kularowych” w mniejszych grupach. Atmosfera panowała bardzo miła i swobodna, widać było, że uczestnicy imprezy są zadowoleni i już szykują się na następne tego typu spotkanie, oby już przy pogodzie bardzo dobrej.

„I ja tam byłem, miód i wino piłem...”

dr inż. Zenon Pilarek

Jubileuszowo z piłką siatkową

W tym roku przypada 90. rocznica istnienia studiów leśnych w Poznaniu. Z tej okazji odbyło się wiele okolicznościowych, mniej lub bardziej formalnych imprez. Jedną z nich były rozgrywki w piłce siatkowej o Puchar Dziekana Wydziału Leśnego Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Dwudziestego piątego kwietnia w nowej hali sportowej Uniwersytetu Przyrodniczego spotkało się sześć zaprawionych w siatkarskich bojach zespołów. W wyniku losowania powstały dwie grupy eliminacyjne. W pierwszej znalazły się zespoły reprezentujące nadleśnictwa: Goleniów (RDLP Szczecin), Lubsko (RDLP Zielona Góra) i Kaczory (RDLP Piła).

Uczestnicy rozgrywek

Wręczenie zwycięskiego pucharu kapitanowi drużyny Wydziału Leśnego

Drugą grupę utworzyły zespoły: Wydziału Leśnego UP w Poznaniu, Nadleśnictwo Łądek Zdrój (RDLP Wrocław) i Nadleśnictwo Gościno (RDLP Szczecinek).

Wszystkie mecze eliminacyjne były bardzo zacięte i obfitowały w pozytywne emocje, a także niespodziewane zwroty akcji. Grano do dwóch wygranych setów pod fachowym okiem czteroosobowego zespołu sędziowskiego (dwie panie i dwóch panów). W tej fazie rozgrywek padły następujące wyniki:

Grupa 1

Goleniów – Lubsko 2:0 (25:22, 25:19)

Goleniów – Kaczory 0:2 (25:27, 21:25)

Lubsko – Kaczory 0:2 (21:25, 16:25).

Grupa 2

Wydział Leśny – Łądek Zdrój 2:0 (25:22, 25:23)

Wydział Leśny – Gościno 2:1 (22:25, 25:20, 15:12)

Łądek Zdrój – Gościno 2:0 (28:26, 25:13).

Po rozstrzygnięciach eliminacyjnych nadszedł czas na fazę finałową. Rozegrano w niej trzy mecze. Zespoły z trzecich miejsc grały o piąte miejsce, z drugich o trzecie, a zwycięzcy grup spotkali się w wielkim finale.

Emocji w meczach finałowych również nie brakowało. W spotkaniu o piąte miejsce Gościno pokonało Lubsko 2:1. Trzecie miejsce przypadło w udziale Łądkowi po zwycięstwie nad Goleniowem, także 2:1.

Przybycie dziekana Wydziału Leśnego prof. dr. hab. Romana Gornowicza było sygnałem do rozegrania ostatniego meczu turnieju, który wyłonił triumfatora.

Pierwszy set, wyraźnie wygrany przez WL, nie zapowiadał większych emocji w kolejnym. Ale siatkówka, najbardziej zespołowa z gier, jest często nieprzewidywalna. I tak też się stało tym razem, drugi set padł łupem drużyny z Kaczorów. Trzeci i decydujący set w pierwszej części zdominowali siatkarze z Poznania, wysokie prowadzenie 14:9 na tyle uspokoiło zespół, że kilka nieudanych zagrań zapowiadało emocje w końcówce seta. Przy stanie 14:12 zawodnik z Kaczorów popełnił błąd zagrywki, co oczywiście skutkowało zakończeniem meczu. Tym samym zwycięzcą I turnieju o Puchar Dziekana Wydziału Leśnego została drużyna gospodarzy.

Po sportowych zmaganiach nadszedł czas na podsumowanie i wręczenie pucharów oraz nagród. Na wstępie dziekan wyraził słowa uznania dla wszystkich uczestników, podkreślając jubileuszowy, a także integracyjny charakter spotkania. Zadeklarował, że rozgrywki powinny się odbywać co najmniej do 100. rocznicy istnienia wydziału. Przed ostatnim akordem spotkania przeprosił za to, że gospodarze okazali się mało gościnni i przystąpił do wręczenia ufundowanych przez siebie pucharów oraz nagród, które pojawiły się dzięki hojności firm: Poland Forest, Stihl Sp. z o.o., Biuro Organizacji Polowań „Tryton”, Stora Enso i Dębowa Polska. Nagrody indywidualne otrzymali: najstarszy uczestnik Mieczysław Krywienko z Łądka i najwszechstronniejszy zawodnik Tomasz Dębowski z Goleniowa. Główne trofeum – Puchar Przechodni – odebrał kapitan zwycięskiego zespołu Hubert Szramka, na co dzień profesor i kierownik Katedry Ekonomiki Leśnictwa. Podziękowania w imieniu uczestników złożył senior Mieczysław Krywienko, podkreślając oprócz znakomych wrażeń, wyjątkowe jak na warunki poznańskie bogactwo nagród.

Na zakończenie, jak to zwykle przy takich okazjach bywa, dziekan oficjalnie zakończył turniej i zaprosił na drugą, mniej oficjalną część spotkania.

Kilka godzin spędzonych na sali sportowej mocno nadwątlilo siły uczestników, co koń węg (mechaniczny) wyskoczył podążyli do Leśnego Ośrodka Szkoleniowego w Puszczykowie, gdzie przy ognisku i w znakomitej atmosferze spożywali przygotowane specjalnie, popijając umiarkowanie trunki wszelakie. Pożegnania były jak zwykle serdeczne i wylewne, w nadziei na kolejne, przyszłoroczne spotkanie.

dr inż. Wojciech Kowalkowski

Dzień Technologa Żywności

Imprezę rozpoczęło symboliczne przekazanie kluczy studentom, organizatorom zabawy

Na imprezę przybyło znaczne grono włodarzy naszej uczelni

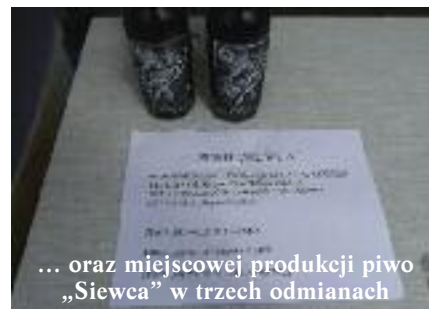
Niestraszny był silny wiatr, który porywał namioty

Niestraszny był silny wiatr, który porywał namioty

Dla każdego przygotowano smaczne potrawy z grilla...

... oraz miejscowej produkcji piwa „Siewca” w trzech odmianach

... oraz miejscowej produkcji piwa „Siewca” w trzech odmianach

Konkurs na najdłuższą chrupkę

Konkurs na najlepsze spaghetti

Koncert na żywo – zagrał zespół Liquid

12x fot. Ewa Strycka

Dzień Technologa Żywności jest cykliczną imprezą wydziałową, organizowaną przez Koło Naukowe Technologów Żywności. Dwunastego maja 2009 roku odbyła się IV edycja naszego pikniku.

Zarówno w tym roku, jak i w latach ubiegłych wspierał nas Samorząd Studencki Uniwersytetu Przyrodniczego oraz wielu sponsorów branży spożywczej i chemicznej. Ideą imprezy jest promowanie wydziału i Koła Naukowego Technologów Żywności, integracja kadry naukowej ze studentami oraz oczywiście dobra zabawa.

Jak co roku, organizatorzy zapewnili wiele atrakcji, m.in. koncert zespołu Liquid, koncert harmonijkowy w wykonaniu Karola Kudły, punkt dietetyczny, konkursy – rzut pyłą, konkurs wokalny, konkurs wiedzy o żywności, kulinarny, picia piwa na czas czy bicie rekordu w utworzeniu najdłuższej chrupki... ☺

Przez cały czas swoje sety grali didżeje: Brejo, Maxmike i Kapsell. Nie zapomniano również o spragnionych, przez cały czas imprezy dostępne było zimne piwo Fortuna, a także wielki grill oferujący szeroki wybór

Pamiątkowe zdjęcie z lotu ptaka

produktów. W trakcie *eventu* możliwe było otrzymanie piw domowych wyprodukowanych przez członków Koła Naukowego Technologów Żywności.

Organizatorzy dziękują wszystkim za przybycie i zapraszają za rok na V jubileuszowy Dzień Technologa Żywności.

Filip Żuk
student WTŻ

OGÓLNY PLAN IV DTŻ

- 12.00 – rozpoczęcie obchodów IV DTŻ
- 12.30 – konkurs gastronomiczny na najlepsze spaghetti
- 13.00 – oficjalne rozpoczęcie IV DTŻ oraz wręczenie studentom kluczy do bram wydziału przez dziekana WNoŻiŻ
- 13.00 – 16.00 – konkursy plenerowe
- 14.30 – ogłoszenie wyników konkursu na najlepsze spaghetti oraz wręczenie tabliczek dla Najlepszego Wykładowcy oraz Najlepszego Prowadzącego Ćwiczenia w roku akademickim 2008/2009
- 16.00 – koncert zespołu Liquid
- 20.00 – zakończenie imprezy

Dni Akademickie Informatyki – IT Academic Day 2009

W dniu 22 kwietnia 2009 w Sali Wykładowej „D” Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu odbyła się II Konferencja IT Academic Day. Jest to wspólna inicjatywa ogólnouczelnianego Koła Naukowego Informatyków, działającego pod opieką naukową Zakładu Informatyki Stosowanej (IIR), Katedry Metod

Matematycznych i Statystycznych oraz patrona biznesowego KNI – firmy Microsoft Polska. Prawo do organizacji Dni Akademickich Informatyki zostało przyznane KNI po przyjęciu do elitarnego grona zaledwie 48 grup studenckich działających na najlepszych (starannie wybranych przez patrona biznesowego) wydziałach informatycznych polskich szkół wyższych. KNI jest jedyną grupą w programie z zakresu informatyki stosowanej w rolnictwie. Program Konferencji prezentował się następująco:

- 8:30–9:00: rejestracja uczestników
- 9:00–9:30: oficjalne otwarcie konferencji
- 9:30–10:45: „Windows narzędziem walki z wirusami – *how to?*” – **Robert Kapuściński**, Kaspersky Lab Polska
- 11:00–12:30: „Co nowego w Silverlight 3” – **Bartłomiej Zass**, Microsoft Polska
- 12:45–13:15: „Programy akademickie” – **Katarzyna Pękala**, Microsoft Polska
- 13:30–14:30: „Architektura systemów operacyjnych na przykładzie Windows Server 2008” – **Przemysław Karlikowski**, ThinQ
- 14:30–15:00: zakończenie konferencji.

Internetowa rejestracja na Dni Akademickie Informatyki została przygotowana przy współpracy z portalem codeguru.pl – największym polskojęzycznym portalem zrzeszającym studentów, programistów i pasjonatów technologii informatycznych. Zarejestrowało się 130 osób. W zdecydowanej większości byli to studenci i pracownicy Uniwersytetu Przyrodniczego, ale także studenci innych poznańskich uczelni (Politechniki Poznańskiej, Uniwersytetu im. A. Mickiewicza, Wyższej Szkoły Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa) oraz poznaniacy zainteresowani nowoczesnymi technologiami informatycznymi.

Konferencji przewodniczył Przemysław Nowak – prezes Koła Naukowego Informatyków, student V roku kierunku technika rolnicza i leśna, specjalność: informatyka w inżynierii rolniczej. Obrady uroczyste rozpoczęła prorektor ds. studiów – prof. dr hab. Monika Kozłowska, wyrażając swoje zadowolenie z powodu aktywnej, nadprogramowej działalności studentów w procesie kształcenia na Uniwersytecie. Jednocześnie zwróciła uwagę na tworze-

nie się, dzięki tej i podobnym inicjatywom, społeczności prawdziwie akademickiej, będącej faktycznym miejscem kształtowania się sylwetki absolwenta Uniwersytetu. Za pośrednictwem prorektor pozdrowienia uczestnikom Konferencji przekazał JM rektor Uniwersytetu Przyrodniczego, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak. Głos zabrali także opiekunowie Koła: prof. dr hab. inż. Jerzy Weres oraz dr hab. Idzi Siatkowski, wskazując na potrzebę rozwijania informatyki stosowanej w rolnictwie i wyzwań temu towarzyszących. Na pierwszy plan tutaj wysuwa się konieczność ciągłego zdobywania wiedzy o technologiach informatycznych jutra.

Dzięki wsparciu ze strony firmy Microsoft Polska w IT Academic Day uczestniczyli prelegenci z firmy Kaspersky Lab, Microsoft Polska oraz THINQ. Dodatkowo sponsorem Konferencji została firma NEXT. Każdy zarejestrowany uczestnik wydarzenia otrzymał zestaw materiałów konferencyjnych (oprogramowanie antywirusowe, czasopismo informatyczne, materiały biurowe). Ponadto w trakcie każdej z sesji uczestnicy mieli okazję do wygrania innych upominków (oprogramowania, książek informatycznych, drobnych akcesoriów komputerowych).

Prowadzenie konferencji powierzono Sławomirowi Przygodzkiemu, studentowi II roku (TRiL–Informatyka). Wykłady prowadzili specjaliści od oprogramowania antywirusowego, zaawansowanych technik wytwarzania aplikacji internetowych, zaawansowanej architektury systemów operacyjnych oraz współpracy między edukacją a biznesem.

W zgodnej opinii uczestników IT Academic Day 2009 warto było zainwestować swój czas. Na stronie internetowej <http://123.studentlive.pl/itad/> można obejrzeć fotorelację z Konferencji.

Zapraszając na przyszłoroczne, III Dni Akademickie Informatyki, organizatorzy pragną podziękować za udzielone wsparcie ze strony Uczelni oraz Sponsorów.

W swoim imieniu chciałbym złożyć wyrazy uznania studentom tworzącym Koło Naukowe Informatyków za przygotowanie Konferencji i zaangażowanie we wszelkie działania organizacyjne.

Możliwość współpracy z Wami podczas realizacji różnych dużych przedsięwzięć (m.in. ITAD 2008, HCL 2008, ITAD 2009, konkurs ImagineCup) oraz na co dzień, podczas cotygodniowych spotkań KNI, jest dla mnie od prawie trzech lat wielką przyjemnością i wyróżnieniem. Dziękuję.

mgr inż. Tomasz Kluzka

Fotografie: Kamil Sobierajski, Lukasz Promobis, Tomasz Sassek

Pod koniec maja w auli Kolegium Rungego Instytut Filozofii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza, dziekan Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt naszej Uczelni oraz Poznańskie Koło Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego zorganizowały zebranie referatowo-dyskusyjne na temat roli i znaczenia roku 1989 w historii naszego kraju.

Zaproszonymi gośćmi byli: współautor filmu dokumentalnego *10 lat później* Piotr Bikont, dr Dariusz Dobrzański z Instytutu Filozofii UAM w Poznaniu, który wygłosił referat „Filozofia polityczna Okrągłego Stołu”, oraz prof. dr hab. Czesław Janicki, emerytowany pracownik naszej Uczelni, a jednocześnie wicepremier i Minister Rolnictwa w rządzie Tadeusza Mazowieckiego, który opowiedział zebranym o „Tworzeniu pierwszego niekomunistycznego rządu i problemach rolnictwa”.

Trzydziestotrzynastominutowy film dokumentalny Piotra Bikonta i Leszka Dziurawicza przedstawiał zapis konferencji, która odbyła się 10 lat po Okrągłym Stole na University of Michigan w Stanach Zjednoczonych. Wypowiadali się na niej m.in.: Adam Michnik, Mieczysław Rakowski, prof. Wiesław Chrzanowski, Stanisław Ciosek, Aleksander Hall, Jacek Żakowski i Jerzy Lityński. W filmie przedstawiono opinie na temat przemian po roku 1989 w Polsce, głoszone nie tylko przez polskich polityków (różnych opcji, dodajmy, bo to z jednej strony ludzie, których korzenie tkwiły w podziemiu politycznym, a z drugiej przedstawiciele rządu komunistycznego w rodzaju panów

Zebranie referatowo-dyskusyjne 1989 – rok wielkiego przełomu

Cioska czy Rakowskiego), ale również pracowników naukowych uniwersytetu amerykańskiego, dziennikarzy, migawkowo polonii amerykańskiej (zdecydowanego przeciwnika Okrągłego Stołu i osób z tym „meblem” powiązanych), a także studentów University of Michigan, którzy – na ogół – nie mieli zielonego pojęcia na temat Polski, Okrągłego Stołu i przemian zachodzących u nas po 1989 roku. Kuriozalna, choć dobrze oddająca poziom wiedzy na temat naszego kraju, była wypowiedź jednej z amerykańskich studentek, która na pytanie o Polskę odpowiedziała: „Tak, wiem, że jest taki kraj, w którym cierpią ludzie, ale nie wiem, dlaczego”.

Po filmie dr Dariusz Dobrzański w kilku słowach opowiedział o czarnej i białej legendzie Okrągłego Stołu (żadna z nich, według prelegenta z Instytutu Filozofii, nie jest do końca prawdziwa), wskazał na to, że obóz solidarnościowy nie był do końca reprezentowany podczas rozmów okrągłostołowych, a tytułowa „filozofia” tego wydarzenia to przede wszystkim takie pojęcia, jak kompromis (przez niektórych dookreślany jako „zgnily”), sukces i pragmatyzm, ale na pewno nie walka, bo ta prowadzi do wyłonienia pewnej grupy zwycięzców, a takich wiosną 1989 roku w Polsce, po rozmowach umownie nazywanych Okrągłym Stołem, nie było.

Trzecim punktem spotkania było wystąpienie prof. dr hab. Czesława Janickiego (wicepremiera i Ministra Rolnictwa w rządzie Tadeusza Mazowieckiego), emerytowanego pracownika Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt naszej Uczelni, który przedstawił historię najnowszej Polski, głównie lat 1988–1989, a także opowiedział – zwłaszcza w części nieoficjalnej spotkania, przy kawie, soku i ciastkach – kilka zabawnych dykteryjek z życia ówczesnej władzy polskiej i Sejmu. Profesor w rozmowie, która kończyła spotkanie w Kolegium Rungego, porównał rolę Okrągłego Stołu w dziejach naszego kraju do roli powstania wielkopolskiego i „cudu nad Wisłą” z 1920 roku.

Po projekcji filmu *10 lat później* oraz po wysłuchaniu referatów nastąpiła krótka dyskusja, w której zaproszonym gościom można było zadawać pytania. Spotkanie podsumował organizator zebrania, prof. dr hab. Tomasz Szwaczkowski, który dziękując gościom za przybycie, powiedział: „Dobrze się stało, że na tej sali spotkały się jednocześnie: sztuka polityczna (P. Bikont), filozofia polityczna (dr D. Dobrzański) oraz praktyka polityczna (prof. dr hab. Cz. Janicki)”.

Zaproszeni goście oraz publiczność (w sumie zaledwie kilkanaście osób), popijając kawę lub herbatę i przegryzając ciastka, głośno się zastanawiali, dlaczego frekwencja na tym spotkaniu była tak niska. Czyżby potencjalnym słuchaczom na przeszkodzie stanął deszcz (który faktycznie padał tego dnia dość intensywnie)...?

Ewa Strycka

Powitanie gości oraz słuchaczy

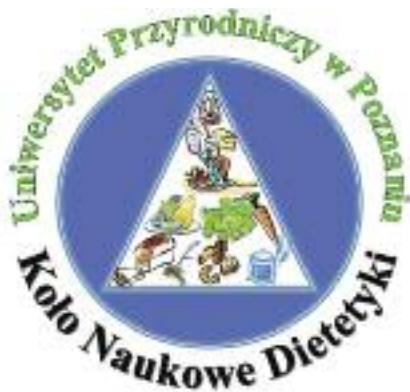
Gospodarze spotkania uważnie przysłuchiwali się opowieści reż. P. Bikonta

Zaproszeni goście odpowiadali na pytania z sali

Po wykładzie, w nieco luźniejszej atmosferze

Nowo utworzony na Wydziale Nauk o Żywności i Żywieniu kierunek studiów o nazwie dietetyka okazał się bardzo popularny w środowisku zeszlolocznych abiturientów. Wśród wielu entuzjastów zdrowego żywienia znaleźli się chętni do trudnej, ale i satysfakcjonującej, jak się okazało, pracy w Kole Naukowym.

Nasze plakaty na Pikniku

Działalność Koła Dietetyków związana jest głównie z propagowaniem zasad racjonalnego żywienia i choć mogłoby się wydawać, że jest to zajęcie dość prozaiczne, przynosi wiele satysfakcji. Przyszli adepci dietetyki i fachowcy od zdrowego żywienia prowadzą niewielką poradnię dietetyczną, w której bezpłatnie udzielają porad żywieniowych, nie tylko jak zrzucić zbędne kilogramy, ale i doradzają chorym z różnymi ograniczeniami dietetycznymi (cukrzakom, alergikom i mamom niejadków). Początkujący dietetycy są gośćmi w szkołach, gdzie prowadzą lekcje na temat zdrowego odżywiania, konsultują stosowanie nieracjonalnych diet czy dietetycznych środków wspomagających, na przykład trening w okresie dojrzewania.

Dietetyk potrzebny jest każdemu, nawet premierowi, o czym mieliśmy okazję się przekonać 9 maja podczas pikniku akademickiego na placu A. Mickiewicza. Przed-

Nawet premier do nas zajrzał

Dietetyk potrzebny od zaraz – – działalność Koła Naukowego Szekcji Dietetyków

stawiciele Koła Dietetyków, którzy udzielali porad dietetycznych, odwiedził premier RP Donald Tusk. Szef naszego rządu chętnie poddał się badaniu składu ciała i wysłuchał fachowej opinii prezes Koła Joanny Nowaczyk na temat swojego stanu odżywienia. Oprócz premiera poradnię odwiedziło wielu poznaniaków, którzy chcieli się dowiedzieć, jakie błędy żywieniowe popełniają i jaką powinni stosować dietę.

Ręce pełne pracy miały też dietetyczki, które podczas tegorocznego Festiwalu Nauki i Sztuki demontowały fakty i mity żywieniowe o tym, czy na przykład „ziemniaki tuczą” a „napoje bezkaloryczne nie szkodzą”, określały skład ciała wszystkim chętnym i udzielały odpowiedzi na pytania, „jak zdrowo jeść, by przetrwać w świecie reklam żywności”. Na wystawie „PO CO NAM DIETETYK?”, prezentowanej 9 maja w holu Collegium Maximum, można było poczytać i dowiedzieć się, po co nam dietetyk? W czym może pomóc? Kiedy warto się do niego zgłosić? Jak wygląda profesjonalna porada dietetyczna? Wielu chętnych stawilo się też na wykład zatytułowany „Co wiemy o racjonalnym żywnieniu: fakty i mity żywieniowe – funkcjonujące wśród młodzieży”.

Nasze Koło otrzymało zaproszenie do udziału w festynie organizowanym przez Wydział Ogrodniczy (dziękujemy!). Dietetyczki Joanna Nowaczyk, Anna Kozłowska i Katarzyna Kordus-Socha czekały na wszystkich zainteresowanych zdrowym trybem życia zaopatrzone w kolorowe ulot-

ki ze złowrogo brzmiącym tytułem: „Nie kop sobie grobu własnymi zębami!” Wszystkim chętnym wykonywały pomiary zawartości tłuszczu w ciele, ganiły za przejadanie się słodyczami i udzielały wywiadów, tłumacząc mit istnienia „cudownej diety”. Koło pasjonatów zdrowego żywienia, bo za takich się uważają, może się poszczycić dużą liczbą działających członków. Wśród zaangażowanych w organizację wspomnianych imprez, przygotowujących wykłady, ulotki i cierpliwie odpowiadających na wszelkie pytania dietetyczne, byli też: Anna Łakoma, Michalina Narożna, Małgorzata Szycha, Michał Kopera, Sylwia Wrzańska, Joanna Zimna, Laura Bartkowska, Anna Kozłowska, Marzena Cichosz i Dorota Kmiecik.

Kierunek dietetyka cieszy się na naszej uczelni bardzo dużym zainteresowaniem wśród kandydatów na studia (zarówno stacjonarne, jak i niestacjonarne). Doskwierają nam niestety braki lokalowe; by móc fachowo i solidnie prowadzić naszą działalność, chcielibyśmy uruchomić pracownię dietetyczno-metaboliczną z prawdziwego zdarzenia, gdzie planujemy prowadzić poradnictwo żywieniowe, uczyć zainteresowanych, jak prawidłowo komponować swoją dietę, oceniać ich stan odżywienia i tempo przemiany materii. Jesteśmy przekonani, że przy przychylności Władz i determinacji z naszej strony taka pracownia powstanie.

*dr inż. Magdalena Człapka-Matysik
opiekun Koła Technologów Żywności
Sekcji Dietetyków*

BURZA GRADOWA nad R-SGD Przybroda

W dniu 2 czerwca 2009 roku około godziny 17.00 nad terenem Rolniczo-Sadowniczego Gospodarstwa Doświadczalnego Przybroda przeszła silna nawałnica z gradobiciem, która objęła 100% powierzchni sadu oraz należące do gospodarstwa pola uprawne. W ciągu 25 minut bardzo intensywnego opadu gradu z deszczem spadło ponad 40 litrów wody na metr kwadratowy.

W sadzie uszkodzeniu uległy wszystkie uprawiane gatunki, począwszy od czereśni, wiśni, śliw, poprzez jabłonie, grusze, morele, brzoskwinie, nektaryny, a na borówce amerykańskiej kończąc.

Administrator R-SGD Przybroda dr Jerzy Mazur w dniu 4 czerwca 2009 roku powołał Komisję pod przewodnictwem dr. inż. Zbigniewa Grucy z Katedry Sadownictwa Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu do oceny i oszacowania strat po gradobiciu na owocach wszystkich gatunków uprawianych w sadzie.

Komisja stwierdziła następujące fakty: porozrywaną i poprzecinaną skórkę owoców w wielu miejscach na 60% owoców; rozległe i liczne obicia na 80% wszystkich gatunków owoców; porozrywane liście i wybite dziury o średnicy 1–2 centymetrów; poprzecinaną korę na młodych pędach; 10% owoców uszkodzonych opadło na ziemię. Największym, prawie 100% stratom uległy owoce usytuowane na wierzchołkach drzew, a także od strony wschodniej – kierunku zacinania gradu i uderzenia nawałnicy.

Aby zabezpieczyć owoce przed gniciem oraz chorobami kory i drewna, opryskano całą powierzchnię sadu preparatem grzybobójczym. Ze względu na kolejne liczne opady nie wykluczono ponownej lustracji sadu w terminie późniejszym celem ustalenia stanu owoców.

Podczas gradobicia na terenie Rolniczo-Sadowniczego Gospodarstwa Doświadczalnego Przybroda uszkodzeniom uległy także uprawy rolnicze: w rzepaku – uszkodzone i poobijane głównie luszczyny górne, w pszenicy ozimej – uszkodzenia liści flagowych, na burakach cukrowych – uszkodzonych zostało 50% liści, a na kukurydzy stwierdzono ogólne uszkodzenia roślin.

Ostateczną wielkość strat w poszczególnych gatunkach roślin, a także ocenę jakości owoców uprawianych w R-SGD Przybroda będzie można oszacować dopiero w okresie zbiorów.

*mgr inż. Filip Mazur
R-SGD Przybroda*

Zespół Trębaczy Myśliwskich „Venator” zdobywcą nagród na Festiwalu Muzyki Myśliwskiej w Olsztynie

W dniach 5–6 czerwca bieżącego roku odbyło się niecodzienne wydarzenie muzyczne: XIV Ogólnopolski Festiwal Muzyki Myśliwskiej – Olsztyn 2009. Najlepsi soliści i zespoły z naszego kraju wzięły udział w przesłuchaniach, których celem było wyłonienie „tych najlepszych”. Pierwszego dnia do rywalizacji stanęło 111 solistów we wszystkich klasach konkursowych (w tym 34 uczestników w klasie mistrzowskiej). Kolejny dzień konkursowy był prawdziwą ucztą dla amatorów i miłośników gry na rogach myśliwskich. W przesłuchaniach zespołowych w kategoriach sygnałów myśliwskich zmierzyło się aż 40 zespołów (w tym w klasach mistrzowskich A¹ i G², w których muzycy rywalizują o Grand Prix, czyli „Róg Wojskiego”, wystartowało razem 15 najlepszych zespołów w kraju). Dodatkowym kąskiem były przesłuchania (a właściwie jeden wielki koncert, dostarczający odbiorcom niezapomnianych wrażeń artystycznych) w kategoriach muzyki myśliwskiej. Łącznie w przesłuchaniach w klasach muzyki myśliwskiej zaprezentowały się 23 zespoły. Nad prawidłowym przebiegiem przesłuchań zarówno solistów, jak i zespołów czuwało łącznie 11 jurorów dyplomowanych, powołanych przez Zarząd Klubu Sygnalistów Myśliwskich PZŁ.

Koncentracja, lekkie zdenerwowanie, świetna zabawa i dużo dobrej muzyki. Tak można by w największym skrócie podsumować dwa festiwalowe dni w Olsztynie, gdy

Róg Wojskiego

by nie jeszcze jeden element (który pojawił się wieczorem drugiego dnia, tuż przed ogłoszeniem wyników konkursu) – wielki stres związany z finałowym odliczaniem.

Najpierw soliści. Powolne odczytywanie nazwisk uczestników, którzy uplasowali się kolejno na podium od klasy dziecięcej po mi-

strzowską. Napięcie rosło z każdą sekundą, ponieważ spora część muzyków występujących solo na Mistrzostwach Polski w Olsztynie to członkowie zespołu „Venator” Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Wreszcie wyniki klasy A i wielki sukces naszego kierownika Karola Jurczyszyna, któremu udało się obronić tytuł wicemistrza Polski.

Napięcie nie słabnie. Nie możemy się doczekać wyników zespołów w klasie sygnałów (G) i muzyki myśliwskiej (Mb), wyników, które będą podsumowaniem naszej całorocznej muzycznej pracy. Najpierw muzyka: trzecie miejsce zajmuje Zespół „Bielik” ze Spychowa, kto następny? Chwila ciszy i po chwili już wiemy, że jesteśmy zespołowym wicemistrzem Polski w muzyce myśliwskiej. Sześć punktów zdecydowało o tym, że Zespół Sygnalistów Myśliwskich „Akteon” Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego z Warszawy zwyciężył w tej klasie. Wielkie gratulacje! Pozostaje jeszcze klasa mistrzowska G, w której nagrodą główną jest „Róg Wojskie-

go”, ten sam, który zagrał w *Panu Tadeuszu* Andrzeja Wajdy. „Róg Wojskiego” to nagroda przechodnia. Czy zostanie w Warszawie (w zespole „Akteon”, który wygrał w zeszłym roku)? Czy pojedzie w inne rejony Polski? Poziom konkursu był przecież nie tylko bardzo wysoki, ale również niesamowicie wyrównany.

Rozpoczyna się odczytywanie werdyktu jury. Trzecie miejsce zajmuje zespół składający się z absolwentów „Venatora”, zespół o bardzo wieloznacznej nazwie „absolVent” – duży sukces naszych starszych kolegów. Brawo! Emocje, emocje, emocje... Kto drugi? Kto pierwszy? Może my? Może „Akteon”? Chwila skupienia i pada nazwa: „Akteon”. Czy to możliwe żeby nam się udało? A może nie ma nas na podium? Myśli mieszane, jak lasy Środkowej Europy. Wreszcie po krótkiej kwestii: „a Róg Wojskiego w roku 2009 i tym samym tytuł Zespołowego Mistrza Polski otrzymuje...” znów chwila skupienia... i jedno krótkie słowo, którego użycie w tym kontekście wywołuje uczucie największej radości i spełnienia: „Venator”. I wszystko jasne.

Piotr Pomostowski

Kamila Sońta

Zespół Trębaczy Myśliwskich „Venator”

¹ Klasa A – to klasa mistrzowska sygnałów myśliwskich solistów i zespołów (w tej klasie dozwolone są tylko małe rogi myśliwskie).

² Klasa G – to klasa zespołowa, w której dozwolone są małe rogi myśliwskie i duże rogi par force; gra się tu takie same sygnały, jak w klasie A.

Dzień Sportu UAM

WYŚCIG KOLARSKI

Trzynastego maja 2009 roku Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu zorganizował coroczną imprezę sportową „Dzień Sportu UAM”. Wzorem lat poprzednich większość zaproponowanych zawodów sportowych miała charakter otwarty, co z pewnością podniosło poziom rywalizacji, tym samym dając możliwość startu studentom innych wielkopolskich uczelni.

Od kilku lat bierzemy udział w potyczkach sportowych UAM, szczególnie zainteresowaniem darząc biegi, kolarstwo górskie i *cross duathlon*.

W tym roku wystartowaliśmy w zawodach kolarskich typu *cross country* w kategorii kobiet i mężczyzn. Start odbył się przy Wydziale Fizyki UAM na Morasku, a trasa przebiegała po okolicznych terenach, które z pewnością nadają się do tego typu imprez.

Niestety, ze względu na to, że wielu zawodników z naszej uczelni miało w tym cza-

nie ćwiczenia terenowe, wystawiliśmy nieco ograniczony skład, co jednak nie przeszkodziło w odniesieniu sukcesów.

Na starcie pierwszego wyścigu stanęło około 40 kobiet, studentek i pracowniczek różnych uczelni, w wyścigu drugim zaś nieco liczniejsza grupa panów – około 50 – ścigała się na dłuższym dystansie.

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu prezentowali:

- Beata Przybyśławska, I rok WO – XI miejsce
- Mateusz Nowicki, II rok WL – IV miejsce
- mgr Karolina Dopierała, SWFiS – I miejsce.

Po wyścigach odbyły się dekoracje wszystkich uczestników; dla każdego znalazła się pamiątkowa koszulka, dla zwycięzców zaś kolarskie puchary, medale i dyplomy.

mgr Karolina Dopierała

KOSZYKARKI

Uniwersytetu Przyrodniczego

Koszykarki Uniwersytetu Przyrodniczego w pierwszej rundzie rozgrywek Akademickich Mistrzostw Wielkopolski zajęły drugie miejsce, ulegając tylko najsilniejszemu zespołowi wielkopolskiej ligi międzyuczelnianej – UAM. W rundzie wiosennej zajęłyśmy trzecie miejsce w grupie, uległyśmy UAM i w dwumeczu tylko 1 punktem Akademii Ekonomicznej.

Koszykarki UP
– Akademickie Mistrzostwa
Polski strefy A;
Bydgoszcz, kwiecień 2009

Ponadto koszykarki UP wzięły udział w rozgrywkach strefy A Akademickich Mistrzostw Polski, które odbyły się w dniach 24–26 kwietnia 2009 roku w Bydgoszczy. Niestety, w grupie trafiliśmy na UAM – późniejszego zwycięzcę całego turnieju, Uniwersytet Gdański, UTP Bydgoszcz. Mimo niezłej gry zespół uległ UAM Poznań, nieznacznie UTP Bydgoszcz i wygrał wysoko z Uniwersytetem Gdańskim.

Reprezentacja UP:

Aleksandra Żurawska
(V rok WR – kapitan zespołu)
Katarzyna Kalka (II rok WO)
Dominika Budziak (II rok WO)
Anna Mucha (II rok WO)
Natalia Parysek (IV rok WHiBZ)
Monika Wójcik (III rok WO)
Joanna Garstka (I rok WHiBZ)
Karolina Tomczak (I rok WO)
Paulina Czerwińska (I rok WO)
Iwona Zięba (I rok WO)
mgr Karolina Dopierała (SWFiS).

mgr Karolina Dopierała

RADOSNE SPOTKANIE

Dwudziestego czerwca 2008 roku absolwenci byłej Wyższej Szkoły Rolniczej z roku akademickiego 1954/1958 spotkali się w murach uczelni – obecnego Uniwersytetu Przyrodniczego.

Nasze zjazdy i spotkania koleżeńskie (których było już 14) świadczą o pamięci absolwentów o swojej uczelni, w której spędziliśmy najlepsze lata młodości, oraz o więzi z koleżankami i kolegami.

Zjazdy naszego roku stały się już tradycją – najpierw organizowane były co pięć lat, później, kiedy zaczęło nas ubywać – co dwa lata, a obecnie spotykamy się co roku. Tym razem wysłaliśmy 93 zaproszenia, do Poznania przyjechało 59 absolwentów.

Spotkanie, które się odbyło 20 czerwca w budynku Kolegium Rungego Uniwersytetu Przyrodniczego, miało szczególny charakter, minęło bowiem wówczas 50 lat od zakończenia studiów. Wszystkim nam trudno było uwierzyć, że od uzyskania pierwszego dyplomu upłynęło już pół wieku. Zatrudnieni zostaliśmy w różnych jednostkach administracyjnych i naukowych powiązanych z rolnictwem, w wielu rejonach kraju, od Bieszczadów, Śląska, Żywca i Bielska-Białej po Szczecin i Gdańsk. Najwięcej absolwentów pozostało jednak w Poznaniu.

Największym przeżyciem było spotkanie z obecnymi [w 2008 roku] władzami uczelni: rektorem JM prof. dr. hab. Erwinem Wąsowiczem, rektorem elektem prof. dr. hab. Grzegorzem Skrzypczakiem i dziekanem Wydziału Rolniczego, prof. dr. hab. Andrzejem Mociem. Wręczyli oni absolwentom dyplomy honorowe.

Na zakończenie do późnego wieczora trwały rozmowy i wspomnianie Profesorów i Kolegów, którzy na to uroczyste spotkanie już nie mogli przyjechać.

Jak napisał Kornel Makuszyński:

*Ale raz jeszcze przypomnijmy wzloty,
Wracajmy myślą na gwiazdzisty szlak!
Cofnijmy wskazówki i lećmy w wiek złoty...
Niech żyje młodość!
O tak, o tak, o tak.*

Te słowa jak kłamra spinają wszystkie nasze dotychczasowe spotkania.

*Jeden z absolwentów –
– Tadeusz Feliński*

NOC NAUKOWCÓW

NA UNIWERSYTECIE PRZYRODNICZYM W POZNANIU

Po raz pierwszy na naszej Uczelni **25 września 2009 roku od godz. 16.00 do 24.00** na zaproszenie Politechniki Poznańskiej oraz z inicjatywy prorektora prof. dr. hab. Jana Pi-kula odbędzie się Noc Naukowców.

W tym roku wielkopolska Noc Naukowców jest projektem trzech największych uczelni miasta Poznania: Politechniki Poznańskiej – lidera projektu, Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu oraz największego centrum edukacyjnego i badawczego z dziedziny informatyki w Polsce – Instytutu Chemii Bioorganicznej PAN (partnerów projektu).

Projekt POZNIGHT jest kontynuacją projektów Nocy Naukowców z ostatnich dwóch lat. Oba projekty Nocy Naukowców z roku 2007 i 2008 odniosły znaczny sukces. A zatem Noc Naukowców stała się ważnym elementem promocji wizerunku naukowców poznańskich.

W tym roku Projekt POZNIGHT wyznacza nowe cele:

- Uczestnictwo dzieci i młodzieży z wiejskich obszarów Wielkopolski – a więc tych, które nie mają na co dzień kontaktu z naukowcami lub uczelniami.
- Uczestnictwo czterech wielkich centrów akademickich w tym projekcie.
- Szacowane uczestnictwo ponad 40 tysięcy ludzi.

Dla niewtajemniczonych kilka słów wyjaśnienia.

CO TO JEST NOC NAUKOWCÓW?

Noc Naukowców to jedyna taka noc w Europie. Noc pełna niezapomnianych wrażeń! W tym samym czasie **25 września w całej Europie** odbędą się imprezy popularno-naukowe i rozrywkowe pod hasłem: **Researchers' Night**. Celem imprezy jest zbliżenie naukowców i społeczeństwa, stworzenie okazji do spotkania, poznania się i wspólnych działań. A wszystko w atmosferze zabawy, w atrakcyjnej formie.

Tej jedynej nocy naukowcy odejdą od swoich codziennych obowiązków, aby wspólnie się bawić z publicznością. Każdy będzie się mógł przekonać,

że nauka jest pasjonująca i ciekawa. Zobaczymy naukowców w nietypowych sytuacjach, a publiczność w roli naukowców.

Czeka nas noc pełna atrakcji: pokazów, eksperymentów, warsztatów.

Realizacja projektu jest możliwa dzięki dofinansowaniu Komisji Europejskiej w ramach międzynarodowego konkursu w 7. Programie Ramowym UE.

DLA KOGO?

Program Nocy Naukowców jest skierowany do wszystkich, niezależnie od wieku. Każdy znajdzie w nim coś ciekawego.

DZIECI – konkursy, eksperymenty, spotkanie z naukowcami, warsztaty i pokazy.

MŁODZIEŻ – konkursy, warsztaty naukowe i pokazy.

DOROŚLI – pokazy, konkursy naukowe, warsztaty naukowe.

WSZYSTKIE GRUPY WIEKOWE: zwiedzanie laboratoriów, pokazy naukowe z udziałem publiczności, imprezy.

Na wszystkie imprezy i koncerty Nocy Naukowców **WSTĘP WOLNY**.

Nasza Uczelnia zaprezentuje 24 imprezy w sześciu miejscach; i tak w: Collegium Maximum, ul. Wojska Polskiego 28; w budynku Wydziału Technologii Drewna (WTD), ul. Wojska Polskiego 38/42; w Pilotowej Stacji Biotechnologii, ul. Wojska Polskiego 48; w Budyńku Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu (WNoŻiŻ), ul. Wojska Polskiego 31/33; w kampusie Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska (WMIiŚ), ul. Piątkowska 94 oraz gościnnie w Salonie Meblowym „Klose”, ul. Grunwaldzka 104, Poznań.

• **COLLEGIUM MAXIMUM, UL. WOJSKA POLSKIEGO 28**

WARSZTAT

(Młodzież od l. 12 do 18)

Pomierz swój świat

Prowadzący: Katedra Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt

Miejsce: sala komputerowa nr 254 (II piętro), Collegium Maximum, ul. Wojska Polskiego 28
Godzina: 16.00; 17.00; 18.00; 19.00; 20.00; co godzinę

Ilość miejsc: 5 grup 15-osobowych

WYKŁAD Z PREZENTACJĄ i QUIZEM

(Wszystkie grupy wiekowe)

Skąd się wzięła krowa? Co to jest żubroń?

Prowadzący: Katedra Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt

Miejsce: sala C, Collegium Maximum, ul. Wojska Polskiego 28

Godzina: 16.00–18.00 co 30 minut

Ilość miejsc: 4 grupy 100-osobowe

WYKŁAD Z KONKURSEM

(Wszystkie grupy wiekowe)

GMO – żywność modyfikowana genetycznie

Prowadzący: Katedra Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt

Miejsce: sala D, Collegium Maximum, ul. Wojska Polskiego 28

Godzina: 16.00–18.00 co 30 minut

Ilość miejsc: 4 grupy 100-osobowe

PREZENTACJA

(Młodzież od l. 12 do 18)

Współczesny kocioł czarownic, czyli kuchenka mikrofalowa w/od kuchni

Prowadzący: Katedra Fizyki

Miejsce: sala A, Collegium Maximum, ul. Wojska Polskiego 28

Godzina: 17.00; 18.00 i 19.00, 3 pokazy po 30 minut

Ilość miejsc: 3 grupy 80-osobowe

POKAZ

(Wszystkie grupy wiekowe)

Schody z drewna – zaprojektuj własne, bezpieczne i wygodne schody

Prowadzący: Katedra Meblarstwa

Miejsce: sala B, Collegium Maximum, ul. Wojska Polskiego 28

Godzina: 18.00; 20.00; 22.00 – w cyklu co 2 godziny

Ilość miejsc: 3 grupy 100-osobowe

● **BUDYNEK WYDZIAŁU
TECHNOLOGII DREWNA (WTD),
UL. WOJSKA POLSKIEGO 38/42**

WARSZTAT Z POKAZEM

(Wszystkie grupy wiekowe)

Zaprzyjaj się z drewnem

Prowadzący: Katedra Nauki o Drewnie

Miejsce: sala 217 Katedry Nauki o Drewnie, budynek WTD, ul. Wojska Polskiego 38/42

Godzina: 16.00; 18.00; 20.00

Ilość miejsc: 3 grupy 15-osobowe

WARSZTAT Z POKAZEM

(Wszystkie grupy wiekowe)

Czarny dąb – jeden z wielu sposobów modyfikacji

Prowadzący: Instytut Chemicznej Technologii Drewna

Miejsce: sala 446 (IV piętro); budynek Wydziału Technologii Drewna, ul. Wojska Polskiego 38/42

Godzina: 18.00–20.00 oraz 20.30–22.30.

Czas prezentacji: 2 godziny.

Ilość miejsc: 2 grupy 20-osobowe

POKAZ

(Wszystkie grupy wiekowe)

Palność drewna na serio i na wesoło

Prowadzący: Instytut Chemicznej Technologii Drewna, Zakład Ochrony i Konserwacji Drewna

Miejsce: sala 245 Zakładu Ochrony i Konserwacji Drewna, II piętro, budynek WTD, ul. Wojska Polskiego 38/42

Godzina: 16.00–16.45; 16.45–17.30;

17.30–18.15; 18.15–19.00; 19.45–20.30;

w cyklach co 45 minut

Ilość miejsc: 5 grup 10-osobowych

● **SALON MEBLOWY „KLOSE”,
UL. GRUNWALDZKA 104,
POZNAŃ**

WARSZTAT Z POKAZEM

(Wszystkie grupy wiekowe)

Meble dla ciebie i twoich bliskich

– zaprojektuj własne i wygodne meble

Prowadzący: Katedra Meblarstwa

Miejsce: Salon Meblowy „Klose”

ul. Grunwaldzka 104, Poznań

Godzina: 18: 00–20.00; 20.00–23.00, w cyklu co 3 godziny

Ilość miejsc: 2 grupy 50-osobowe

● **PILOTOWA STACJA
BIOTECHNOLOGII,
UL. WOJSKA POLSKIEGO 48**

POKAZY Z PREZENTACJĄ

(Dzieci od l. 16 do 12)

Mikrobiologia dla najmłodszych

Prowadzący: Katedra Biotechnologii

i Mikrobiologii Żywności

Miejsce: sala 47 Katedry Biotechnologii

i Mikrobiologii Żywności, Pilotowa Stacja

Biotechnologii, ul. Wojska Polskiego 48

Godzina: 16.00; 17.00; 18.00; 19.00

Ilość miejsc: 4 grupy 15-osobowe

POKAZ

(Wszystkie grupy wiekowe)

Pokaz biowytwórni

Prowadzący: Katedra Biotechnologii

i Mikrobiologii Żywności

Miejsce: Pilotowa Stacja Biotechnologii – hala

półtechniki, ul. Wojska Polskiego 48

Godzina: 17.00–18.00

Ilość miejsc: 2 grupy 20-osobowe

● **BUDYNEK WYDZIAŁU NAUK
O ŻYWNOŚCI I ŻYWIENIU (WNOŻIŻ),
UL. WOJSKA POLSKIEGO 31/33**

POKAZ Z PREZENTACJĄ

(Wszystkie grupy wiekowe)

Dlaczego losoś jest różowy?

Prowadzący: Instytut Technologii Żywności Pochodzenia Roślinnego, Zakład Technologii Fermentacji i Biosyntezy

Miejsce: sala 125, budynek Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu, ul. Wojska Polskiego 31/33

Godzina: 16.00; 16.45; 17.30; 18.15; 19.00

Ilość miejsc: 5 grup 15-osobowych

POKAZ

(Wszystkie grupy wiekowe)

W zdrowym ciele zdrowy duch

Prowadzący: Katedra Higieny Żywności Człowieka, Zakład Dietetyki

Miejsce: hol w budynku Wydziału Nauk

o Żywności i Żywieniu, ul. Wojska

Polskiego 31/33

Godzina: 16.00–24.00, w cyklu co 30 minut

Ilość miejsc: grupy 10-osobowe

PUNKT DIETETYCZNY

Prowadzący: Koło Naukowe Technologów

Żywności, Sekcja Żywności Człowieka

i Dietetyki

Miejsce: hol w budynku Wydziału Nauk

o Żywności i Żywieniu, ul. Wojska

Polskiego 31/33

Godzina: 16.00–24.00

POKAZY

(Wszystkie grupy wiekowe)

Gastronomia molekularna bez tajemnic

Prowadzący: Katedra Technologii Żywności Człowieka

Miejsce: sala 212, budynek Wydziału Nauk

o Żywności i Żywieniu, ul. Wojska

Polskiego 31/33

Godzina: 16.00; 17.30; 19.00

Ilość miejsc: 3 grupy 20-osobowych

Chemia w kuchni

Prowadzący: Katedra Technologii Żywności Człowieka

Miejsce: sala 212 i 212a, budynek Wydziału

Nauk o Żywności i Żywieniu, ul. Wojska

Polskiego 31/33

Godzina: 20.30; 21.30

Ilość miejsc: 2 grupy 20-osobowe

Żywność smaczna, pachnąca, kolorowa

– ocena sensoryczna

Prowadzący: Katedra Technologii Żywności Człowieka

Miejsce: sala 209.1 i 209.2, budynek Wydziału

Nauk o Żywności i Żywieniu, ul. Wojska

Polskiego 31/33

Godzina: 16.00; 17.30; 19.00; 20.30; 21.30

Ilość miejsc: 5 grup 20 osobowych

Od jabłek do soku w 5 minut

Prowadzący: Zakład Technologii Owoców

i Warzyw Instytutu Technologii Żywności

Pochodzenia Roślinnego

Miejsce: sala 204, budynek Wydziału Nauk

o Żywności i Żywieniu, ul. Wojska

Polskiego 31/33

Godz. 16.00; 18.00; 20.00; 22.00

Ilość miejsc: grupy 15-osobowe

Powrót do korzeni – marchew purpurowa

– kolory zdrowia

Prowadzący: Zakład Technologii Owoców

i Warzyw Instytutu Technologii Żywności

Pochodzenia Roślinnego

Miejsce: sala 204, budynek Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu, Wojska Polskiego 31/33

Godzina: 17.00; 19.00; 21.00; 23.00 (czas

trwania – 30 minut)

Ilość miejsc: grupy 20-osobowe

● **KAMPUS WYDZIAŁU
MELIORACJI I INŻYNIERII
ŚRODOWISKA (WMIIS),
UL. PIĄTKOWSKA 94**

POKAZY — (Wszystkie grupy wiekowe)

Czy „widać” dwutlenek węgla i metan w atmosferze?

Prowadzący: Katedra Agrometeorologii

Miejsce: kampus Wydziału Melioracji

i Inżynierii Środowiska, sala Katedry

Agrometeorologii, ul. Piątkowska 94

Godzina: 19.00–19.30; 20.00–20.30;

21.00–21.30

Ilość miejsc: 3 grupy 30-to osobowe

Skąd skoczek narciarski wie, że może skakać?

Prowadzący: Katedra Agrometeorologii

Miejsce: kampus Wydziału Melioracji

i Inżynierii Środowiska, sala Katedry

Agrometeorologii, ul. Piątkowska 94

Godzina: 19.00–19.30; 20.00–20.30;

21.00–21.30

Ilość miejsc: 3 grupy 30-osobowe

Rośliny alarmują

Prowadzący: Katedra Ekologii i Ochrony Środowiska

Miejsce: kampus Wydziału Melioracji

i Inżynierii Środowiska, szklarnia Katedry

Ekologii i Ochrony Środowiska,

ul. Piątkowska 94

Godzina: start: 16.00

Ilość miejsc: grupy po 20 osób co godzinę

Paradoksalne przepływy wody i powietrza

Prowadzący: Katedra Budownictwa Wodnego

Miejsce: kampus Wydziału Melioracji

i Inżynierii Środowiska, laboratorium wodne

Katedry Budownictwa Wodnego,

ul. Piątkowska 94

Godzina: start: 17.00

Ilość miejsc: grupy 20-osobowe co godzinę

Czy beton jest reformowalny i co ma wspólnego z fotosyntezą?

Prowadzący: Katedra Mechaniki Budowli

i Budownictwa Rolniczego

Miejsce: kampus Piątkowska, hall w budynku

Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska

Godzina: 16.40; 17.40; 18.40; 19.40; 20.40;

21.40

Ilość miejsc: Grupy 15-osobowe co godzinę

Szczegółowych informacji proszę szukać na

stronie www.nocnaukowców.pl

Serdecznie Państwa zapraszam w imieniu wszystkich uczonych biorących udział w Nocy Naukowców. Nie można przespać tej Nocy! Proszę przyjść do nas! Tym bardziej, że Noc Naukowców to ciekawe zjawisko. Naukowcy biorący udział w tej imprezie na tę jedną noc staną się prawdziwymi gwiazdami, będą podziwiani przez tłumy i różnych przedstawicieli mediów. Ludzi fascynuje nauka, są bardzo ciekawi, co się dzieje za zamkniętymi drzwiami laboratoriów. Noc Naukowców jest okazją, żeby tam zajrzeć, a nawet samemu zostać na jedną noc naukowcem.

dr inż. Urszula Mojsiej
koordynator projektu na UP
Biuro Promocji i Współpracy z Praktyką

Agronalia 2009 odbyły się w majowe popołudnie na tyłach budynku Wydziału Technologii Drewna. Uroczyste otwarcie imprezy przypadło w udziale prorektor Monice Kozłowskiej, którą wspierało grono przedstawicieli władz naszej uczelni; całość z kolei poprowadzili już sami studenci.

Zawody

Niewątpliwie głównym punktem programu (oprócz spożywania niezwykle taniego piwa oraz kiełbasek) były zawody, w których kilka drużyn walczyło o zwycięstwo. Nie było to łatwe, bo dla uczestników przygotowano liczne, mniej lub bardziej skomplikowane konkursy. Trzeba było napełnić szklankę wodą, przynosząc płyn (na czas) łyżeczką z ustawionego kilka metrów dalej wiaderka. Potem należało duszkiem wypić piwo, wykonać mały szałom wokół drzew z pełnym baniakiem piwa, następnie dowieźć kolegę

AGRONALIA 2009

na taczce do miejsca, gdzie przykuty łańcuchem do drzewa kolejny delikwent czekał na odnalezienie właściwego klucza i uwolnienie z „opresji”.

Kolejne dyscypliny to bieg z kanką do celu, rąbanie drewna siekierką (która nie wytrzymała presji i w pewnym momencie jej drzewce pękło na pół, na szczęście nikomu nie wyrządzając krzywdy), oddzielanie wymieszanych na tacce jedno- i dwugroszówek, bieg w worku po ziemniakach do kolejnego punktu, w którym czekały balony. Po ich nadmuchaniu i przekłuciu z wnętrza wysypały się literki, z których należało ułożyć hasło zawodów: AGRONALIA.

Na koniec dwóch zawodników z trzecim przewieszonym na kiju, niczym zdobyczą upolowaną przez czarnych mieszkańców buszu, musiało dobiec do mety.

Złota Nerka

Kolejne zawody nazwane zostały – nie bez kozery – Złotą Nerką. Jak łatwo się domyślić, chodziło tu o wypicie jak największej ilości piwa bez możliwości – ogólnie mówiąc – skorzystania z toalety. Początkowo niektórym zawodnikom wydawało się to dziecinnie łatwe; zdaje się jednak, że żaden z nich nie zdobył nagrody głównej, ani nawet drugiej czy trzeciej... Nie powiem, jak te zawody się skończyły. Kto był, ten widział.

Bieg piwoszy

Podobny w duchu (i treści) był bieg piwoszy. Różnił się on od Złotej Nerki tym, że nadmiaru spożytego podczas biegania wokół trawnika trunku można się było pozbyć. Nieważne, jak. Powtórzę raz jeszcze: kto był, ten widział. Ja – zamilczę.

Wybór Miss i Mistera Uniwersytetu

Wybory Miss oraz Mistera Uniwersytetu przebiegły w mniej... „wylewnej”, że tak to ujmę, atmosferze. Dziewczyny miały łatwiej, wystarczyło, że odpowiedziały na kilka pytań, zaprezentowały swoje zalety, a czasem nawet atuty – i po sprawie. Panowie musieli wykonać bardziej skomplikowanym zadaniom: musieli na przykład wykonać odpowiednią ilość pompek, wypić duszkiem piwo, stanąć na głowie, zrobić (lub przynajmniej spróbować zrobić) szpagat, zaśpiewać, zatańczyć (na przykład z mikrofonem na stojaku). To nie było łatwe.

Nad spokojną i bezpieczną zabawą czuwało grono ratowników. Grill płonął (niekiedy dość intensywnie) do końca zabawy, a i piwa nie zabrakło. „Wieści Akademickie” obserwowały imprezę do wczesnych godzin wieczornych. Co działo się później, nie wiemy, a przynajmniej nie widziały na własne oczy...

Ewa Strycka

Uroczyste otwarcie Agronaliów 2009

Konkurs na przenoszenie wody łyżeczką

Bieg w workach po ziemniakach

Jazda na taczkach

Pogoda dopisała

Zdobywcy nagrody Najlepszy Wydział 2009

Oddzielanie 1- i 2-groszówek

Piwnie zawody

W balonach znajdowały się karteczki z literami, z których należało ułożyć hasło

Miss Uniwersytetu w otoczeniu jury i organizatorów

Dobieganie do mety

Pamiątkową szarfę odbiera Mister Uniwersytetu

12 x fot. Ewa Strycka

Na parkurze Krystian Ograbek i Wilot M

Okser pokonuje Karol Komin na Ronie K

Program ujeżdżeniowy demonstruje Krystian Ograbek na ogierze Tjunske

Na czworoboku Alicja Borkowska i ogier Panicz

W dniach 21–24 maja 2009 roku na Wrocławskim Torze Wyścigów Konnych „PARTYNICE” odbyły się Akademickie Mistrzostwa Polski w Jeździectwie. W zawodach uczestniczyła reprezentacja Uniwersytetu Przyrodniczego Poznaniu w składzie: szef ekipy dr Marek Hyży, studenci Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt: Alicja Borkowska (V rok) na Paniczu, Marika Kwaśniewska (IV rok) na Gaudi M, Karol Komin (III rok) na Ronie K, Krystian Ograbek (IV rok) na dwóch koniach: Wilot M i Tjunske oraz stu-

Akademickie Mistrzostwa Polski w Jeździectwie

dent Wydziału Rolniczego Mateusz Wojciechowski (III rok) na Ramirez K.

W mistrzostwach wystartowało ogółem 170 studentów z 42 uczelni oraz 180 koni. Jeźdźcy rywalizowali w dwóch konkurencjach: w ujeżdżeniu oraz skokach przez przeszkody. Medale przyznawano również w dyscyplinie zwanej kombinacją (łączy wynik za skoki i ujeżdżenie).

W punktacji generalnej zwyciężyła SGGW przed Uniwersyteciem Warszawskim i Uniwersyteciem Przyrodniczym z Wrocławia. W sumie sklasyfikowano 38 szkół wyższych, w tym Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu na siódmym miejscu. W typie akademie (Uniwersytety Przyrodnicze, Uniwersytety Ekonomiczne oraz Szkoły Morskie) zdobyliśmy puchar za zajęcie trzeciego miejsca w punktacji drużynowej. Indywidualnie z zawodników naszego Uniwersytetu najlepiej zaprezentował się Krystian Ograbek, który w kombinacji zajął dziewiąte miejsce.

Na podkreślenie zasługuje bardzo wysoki poziom sportowy mistrzostw, profesjonalna organizacja oraz niezwykle sympatyczna atmosfera zawodów.

dr Marek Hyży

Ramirez K pod Mateuszem Wojciechowskim

**Udział naszej uczelni w pikniku uniwersyteckim
na placu Adama Mickiewicza (9 maja 2009)**

